

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A Nemzeti Nagytábor helye.

A rendező tanács már megállapodott abban, hogy a Nemzeti Nagytábort is ott üti fel, ahol az I. és X kerületek csapatösszevonása volt: az *ujpesti Népszigeten*.

Sok más terv is merült fel, de alapos és komoly mérlegelés után mégis csak ez bizonyult nemcsak az egyetlen megfelelőnek, hanem az egyetlen lehetségesnek is. A tervbe vett helyek egy része oly távol esik a fővárostól és a közlekedéstől, hogy ott a nagyközönség tömeges részvételére számítani nem lehet, márpedig a tábor költségeinek fedezésénél ez lényeges szempont akkor, mikor sem a székesfőváros sem a kormány részéről nem sikerült eddig számbavehető hozzájárulást biztosítani.

Más helyek (Városliget, Népliget) túlságosan közel vannak a külvárosi élet középpontjaihoz; azokat sokszoros drótakadállyal kellene körülkeríteni, éjjel erősen őrizni. Nappal is egész napon „kirakatban“ volnának a fiuk, úgy, hogy ez nem is annyira cserkésztábor, mint inkább mutatványos, „komédiás“ látványosság lenne. Amellett itt a konyhák megásását és egyéb tábori földmunkákat sem engedik meg.

A régi lóversenytéren (*Epres erdő*) megengednék ugyan az árkolást és ásást — de viszont ez még ma is dögtér — tehát nem egészséges a hely. A *Kelenföld* papirosan fel van parcellázva, számos tulajdonos beleegyezését kellene drága pénzért megvásárolni. Sok helyen pedig tavasszal már építeni akarnak. Árnyékos hely nincs itt, uszoda távol, a közlekedés is gyenge.

A hüvösvölgyi *Nagyréti* környező erdeinek tűzveszélyes voltát is emlegették, de ennél nagyobb baj, hogy a vízellátás csak aránytalan nagy költségekkel s akkor is csak tökéletlenül vihető keresztül.

Általában, sok jónak látszó helyen a vízvezeték hiánya és az ivó-, főző, mosogató és mosdó víz hiánya vagy elégtelen volta teszi lehetetlenné nagyobb tömeg elhelyezését — a *fürdésről* nem is szólva.

A *Római fürdő* vidéken nincs elég száraz terület, a kiterjedt rétek mind talajvizesek, maga a liget pedig kicsiny. A „*megyeri havasok*“ naposak, a közlekedési végpontoktól távol esnek, a közönség a helyet nehezen találja meg és kényelméről (vendéglő, szállás) a lakott helyek távolsága miatt nehéz gondoskodni.

Ezzel szemben az *ujpesti Népsziget előnyei*: vasút-

állomás (vidékről érkező csapatok és látogatók részére) közvetlenül a tábor mellett. Teljesítőképes villamos vonalak a tábor közvetlen közelében. A hely általánosságban ismert. Természetes zárt terület, kitűnő piaccal.

Tulnyomó részt árnyékos, teljesen pormentes, jó levegőjű hely. A kiránduló helyek (budai és pilisi hegyek) közel vannak, jól megközelíthetők nagyobb tömegekkel is. Állóvizes uszodák és csónakkikötő helyben. Ennélfogva úszás és evezéstanítás is könnyű. Vízvezeték helyben, sőt a villamos világítás is bekapcsolható. Jó vendéglők, tömegszállásul igénybe vehető iskolák és más épületek egész közelben vannak. Az evezős csapatok vagy rajok gyönyörű zárt táborhelyet kaphatnának szemben az óbudai szigeten. Az egyetlen aggodalom az lehet, hogy vajjon elférünk-e? Dr. Fodor Ferencnek, a tb. főcserkész titkáranak számítása szerint 9000 főnyi, tehát kb. 300 teljes rajnyi tábor a szükséges piaccal, utakkal, közös területekkel egészen jól elhelyezhető a Népszigetnek rendelkezésünkre álló és árvíznek ki nem tett részein. Márpedig, — bármily kívánatos is volna, annál többen aligha leszünk, mégha mintegy 600 főnyi angol, finn, eszt, török, lengyel és osztrák cserkész vendégeket is számítunk bele ebbe a számba, Mert hiszen létszámunknak kisebbik fele sem jön biztosan. Tavaly is 7000-nél kevesebben táboroztak.

A baj, amely eddig is megakadályozta, hogy csapataink mind teljes létszámmal táborba szállhassanak az, hogy az eddig rendelkezésünkre állott *sátrak* egy részét már elszedték tőlünk, más részét a közeljövőben vehetik el és éppen nem bizonyos, hogy idejében visszakapjuk azokat. Sátraiink egy része szükséges lesz a tábor hivatalainak, vendégeinek, intézményeinek stb.

Csapataink pedig szegények ahhoz, hogy magukat most egy-kettőre ellássák nagy saját sátrakkal. No, de nem azért vagyunk cserkészek, hogy ne tudnánk segíteni valahogy magunkon; mégis csak megmutatjuk, hogy mindenképpen ott leszünk mindnyájan!

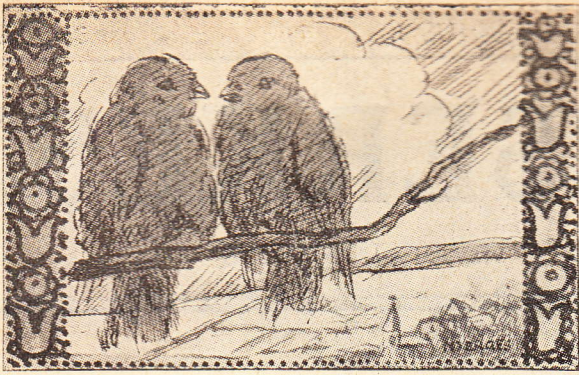
Az előkészületeket jó lesz minden csapatban már most elkezdni s szükség esetén ponyváról, sátorról más oldalról is gondoskodni, a próbapontokból jól elkészülni, bizalommal és figyelemmel várni a további közléseket és mindent elkövetni, hogy a csapat minden tagja jöhessen.

Zsembery Gyula dr.

Megvan már a „Magyar Cserkész Naptára 1926-ra“?

Két veréb.

Írta: Noszlopy Aba Tihamér.

— Pajtás, te fázol! — szól a kis veréb —
— Jer ide hát, huzódj csak közelébb!
Kiszáradt ágon két veréb barát
Hadd mondja el egymásnak bú-baját!

— Zimankós téli este ült ma ránk
S bizony hideg már megtépett ruhánk;
Meleg ruhákban vidáman cseveg
E zord időkben az embersereg.

— Óh lásd a sorsunk hozzánk mostoha,
Meleg szoba nem vár ránk soha;
Én úgy únom e kinos életet!
Mondd pajtikám, — hát nem fáj ez neked?

— Nem! — mond a másik — nem teher nekem
E küzdelmekben gazdag életem,
Lakásunk most bármily hideg lehet,
Vig nótaszó közt kiálljuk a telet!

Jó a tavasz s ránk napsugára vár,
Bőven kárpótól mindenért a nyár;
A jóllakásból majd bőven kijut,
Ha táboroznak a cserkészfjúk!

— Igaz! A nyáron konyhájuk körül
Testvérek ezre vigan tömörül!
Ott vár miránk csak gazdag lakoma
S el nem zavar a jó cserkészkoma.

Csak azt nem értem, — pajti mond — nekünk
Minden cserkész ilyen jó emberünk?
Bár megvallom, hogy tolvajnép vagyunk,
De cserkészekkel — nem volt sok bajunk!

A tábortüznél — estebéd után,
Mi fenn tanyáztunk jóllakott — bután
A zöld akácra a fejük felett;
S még ők dalolnak nekünk szépeket!

— Óh ostoba! szól az öreg veréb —
Látszik, hogy zöld vagy s éretlen Te még;
Ha meg nem mondanám, nem értenéd!

A törvény mondja és Ők követik:
— Mily régi szép szokásuk ez nekik:
Állathoz jók, virágot kedvelik, —
— Már a verebek is csiripelik!

— No jó! — De nyáron itt e fák alatt
Táborozott egy kis cserkészcsapat
S az újoncpróbán egy sem mondta meg,
Hogy ez alól vannak kivételek!

Mert lásd — megvallom — hogy nékem amott
Az egyik mindennap morzsát adott,
— De jaj, — még most is fáj az oldalam,
Követ dobott rám egy haszontalan!

— Helyes! — felelt most az öreg veréb, —
A jó cserkész mind kedves és derék!
De erre ismét áll egy régi tétel:
Minden szabály alól akad kivétel!

Hajnali harsona.

— Kis cserkészregény —

Május 25. Félévben megbuktam hatból. Igaz, hogy azóta sem tanultam valami sokat, de talán év végén csak kettőtől fogok elbukni. Javítón meg majd csak átmászok valahogy. Számtanból egész bizonyos, hogy nem hasalok el. A cserkészek parancsnoka tanítja s nála sehogysem tudok dacit fogni. Ma is például; egy szót sem tudtam, mindent ő mondott s a hallgatásom, azaz „felelésem“ végén még majdnem meg is dicsért! Furcsa egy ember! nem tudom mit akar?.

Május 28. Tegnap a cserkészekkel fociztunk. De hogy! Már előre fogadkoztunk, hogy néhány-ba jól „belemászunk“ így fizetve vissza azt a sok bosszantást, amit a tanároktól kell lenyelni a cserkészek miatt. Mást sem hallunk, csak a cserkészek így, a cserkészek úgy! Már nagyon unalmas. Játszottunk és tervünk — nem sikerült. Ezek a pályán is udvariaskodtak. Furcsa népség. Tetejébe rugnak egy gólt és arról kezdenek vitázni, hogy nem volt gól. Persze, mi rájuk hagytuk, hogy nem volt, a hetedikes Szabót egyik megrugta s bocsánatot kért tőle és az ijedtében kéremet mondott. Ezt nem tettem volna!

Junius 2. Ma megint nem sikerült beszekundálni! A számtantanár úr, tetejébe még, elkérte édes apám címét. Bizonyosan meg akarja hazá irni, hogy nem tanulok semmit.

Junius 3. Pethes Gyuri — az a hosszú cserkész ma megkérdezte, hogy én miért nem tanulok és állok be a csapatba. Azt feleltem neki, hogy meg vagy te bolondulva, az csak a jeles tanulóknak való szórakozás.

Junius 5. A számtantanár ur ma elküldött az órájáról két levéllel. Az egyik édesapámnak, a másik a lelkész urnak szolt, Jól nézek ki, és éppen engem választ, hogy adjam fel a leveleket. Ugy szerettem volna valamelyiket felbontani. Bizonyos, hogy rólam írt — Most pár napig nem írok, mert valamit mégis muszáj tanulnom, legalább csak lássák, hogy tanulok. Igaz, hogy a mulasztottat pótolni nem lehet.

Junius 12. Holnap lesznek a vizsgák! Jaj. Még 13-a is, szerencsétlen nap!

Junius 20. Végre itthon! Csodák csodája, csak kettőből buktam meg. Édes apám sem szólt semmit, ellenkezőleg megsimogatta a fejem s csak ennyit mondott, majd szépen elkészülsz pótvizsgára és jövőre többet fogsz tanulni. Anyám sirt örömeiben, hogy láthat. — Láttam édesapám íróasztalán a tanár ur levelét, de ő eltette. Pedig de szeretném tudni, mit irt

Junius 23. Eljen a vakáció! Ezt a táblára is leirtuk, mikor eljöttünk. Tegnap a pajtásaimmal az Erben fürödtünk, aztán elmentünk az aratókat meg nézni s csak késő este értem haza. Édesapám kint ült a verandán ... a számtanár urral! na, gondoltam magamban, bizonyos, hogy nálunk fog nyaralni s azért nem buktatott meg és persze majd engem tanít egész nyáron! Mi lesz az ő kedves cserkészeivel? Fuccs szüenidő és játék. Szerettem volna hallani beszélgetésüket, de aludni küldtek. — Igaz, máskor ha elkéstem nem kaptam vacsorát, tegnap kaptam!

Junius 24. Irgalmatlan kúrtszó vert fel álmomból már reggel 6 órakor. Ijedten ugrottam fel, hogy mi az, talán tűz van, hát uramfia; a cserkészek! És egyenest bekanyarodának a mi udvarunkba. Mit akarnak ezek itten? Szüleim lenn álltak és fogadták őket a tanár urral együtt. És nekem nem szóltak semmit! A fiuk a gyepre letelepedtek, a Kari meg a Pista egy hatalmas fazék tejet hoztak ki, édesanyám szétosztotta nekik a reggelit. Én a függöny mellett leselkedtem. Hangokat hallottam a folyosón, hát hirtelen az ágyba ugrottam. A fiuk jöttek végig s megálltak az ajtóm előtt. Mit akarnak ezek, szerencse, hogy este becsuktam. Bebujtam a paplan alá, hát éktelen hangosan felhangzott a nóta:

„Lusta a diák,
Álmos a diák,
Hét alvó lett a vakációzó diák“,

Kétszer is elénekelték. Elejétől — végig. Én egy szót sem szóltam. Ők egy darabig csendesen vártak, megpróbálták a kilincset — és elmentek. Nem mentem ki. Hogyisne! Még csak az kellene, hogy ezek itt barátkozni akarjanak velem, aztán év elején én is diadallal vonulnék be mint cserkész! Ők elmentek, én még 10 óráig aludtam. Felkeltem, édes anyám sem szólt, mintha nem történt volna semmi. Délig nyulaimnak egy nyári ketrecet csináltam. Éppen kész lettem, mikor a Pista kocsis beszél; „Kész van minden kérem, ki jön ki a kocsival?“ „Menj fiam“ szólt apám „hajhatsz is“ azt csak egyszer kellett mondani, én feledve, hogy nyulaim szerte ugrálnak, már fenn is ültem a kocsin. Zsákokban krumpli, liszt, nagy kosárban zöldség, fazekak, gyurótábla.

Bizonyosan az aratóknak küldik ki. Az Érnek hajtson fiatalur! mondta Pista. Szabad a két ló, hát mikor a Kerek erdőhöz érünk, meglátom ám, hogy ott a cserkésztábor, a Pista meg oda mutat, hogy arra hajtson fiatalur, nekem sem kellett több, a kocsit megállítottam a gyepelt Pista markába nyomtam s leugorok futóra vissza! Hogy én erre nem gondoltam! Majdnem rászédtek! Pista meg minden bizonnal azt gondolta, hogy megbolondultam. Az ismerős fiuk éppen ott fürdöttek. Eltelt az idő, már jól esteledett, mikor jöttek értem, hogy tessék rögtön hazajönni! Jaj—jaj! Most lesz kikapás!

Junius 25. Este nem szóltak semmit. A tanár ur ott volt Pethes Gyurival. Rólam nem beszéltek semit, de láttam, hogy nehányszor összemosolyodnak. Biztosan már tudják az én megfutamodásom! Ismét hamar aludni küldtek.

Junius 26. Valami módot kellene kitalálni, hogy ezek elmenjenek innen! Majd megbeszéljük a fiukkal s csak kitalálunk valami okos dolgot, Délután kikémleljük a tábor környékét s kieszelünk valami riasztót

Junius 27. Künn voltam. A fiuk nem voltak otthon, csak a két ór sétált a sátrak között. Én felmentem egy közeli fára és onnan nagyszerűen láttam a terepet. Mi sem lesz könnyeb, mint a „cserkészeket“ odább állítani innen.

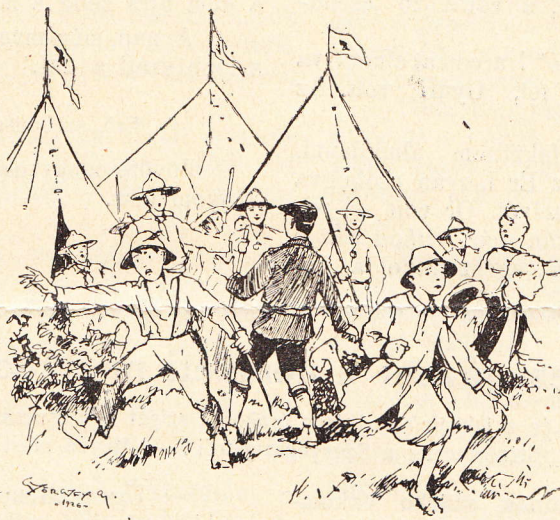
Ebédután a béresek gyerekeivel — én a hadvezérük voltam — összeültünk a pajta alatt és ígértem nekik, fejenként 5—5 finom cigit, mit még ezután szándékoztam apám dobozából elvenni, — ha segítnek tervemben és egy-egy jó hatalmas nyaklevest, ha nem. Persze az első mellett tartottak! Elmondtam nekik tervemet, hogy a cserkészek szerdán kirándulni mennek (ezt édesapám mondta az ebédnél anyámnak, nem ám nekem!) mi pedig addig összeromboljuk a tábort! Ők pedig inkább elmennek innen, mint újra felépítsék;

nagyon tetszett a fiuknak a terv, csak a kis Pali próbált ellene szegülni. Miért bántanánk mi a cserkészeket, nem bántottak azok minket? De bántottak engem! feleltem neki. „Persze te naponta ott leselkedsz a tábor körül!“ kiáltott a majoros gazda fia, s jól nyakon vágta Palit. Sirva ment el. — Tehát holnap délelőtt! ezzel váltunk el. Este izgatottan feküdtem le, édesapám kérdezte is, hogy mi bajom van.

Junius 28. Csend volt a táborban nesztelen szöktünk oda, be a sátrak közé — a két ór sem volt látható — s hajrá neki. Ebben a pillanatban egy éles sípszó, egy harsány huj-huj-hajrá kiáltás hallatszott, s a

sátrakból csak úgy özönlött a sok elbújt cserkész. A fiuk hátra-arc — az öt cigi sem volt elég vonzóerő — s vesd el magad. Magam maradtam! a parancsnok ur egyenest felém tartott. Szinte meggyökeresedve álltam ott „Mily szép, hogy eljöttél s barátaidat is magaddal hoztad. Csak azok valamitől megijedhettek, mert visszarohtak Téged különben minden nap vártunk már!“ Én lesütött szemekkel álltam, s akadozva csak annyit hebegtem. Hát... hát... hát nem rán, ... dultak, ... ki? Nem fiam mondta a parancsnok ur, megtudtam, hogy Te a barátaiddal ma meg akarod látogatni a csapatot! s ezzel karonfogott, no gyere, nézd meg az én sátram. És inkább húzott engem, mint én a jószántomból mentem. Leültetett, beszélni kezdett a tábor kellemességeiről lassan beszállingóztak a fiuk, mintha mi sem történt volna, dicsérték falunkat, a jó táborhelyet, édes anyám vendégszeretetét. A szégyentől égett az arcom és hallgatva ültem ott. Végre is a parancsnok ur fiait játszani küldte, az ebéd kissé késett s engem is velük.

És játszottunk. A fiuk a történelekről egy szót sem szóltak. Ott ebédeltem. Délután elhívtak, hogy mutassak nekik egy jó fürdő helyet az Ér öveg szilfák alatt futó vizében. Vezettem őket s lassan kezdtem felmelegedni közöttük. Hancuroztunk, fürdöttünk estélig. Ugy öt óra

Ebben a pillanatban egy éles sípszó, egy harsány huj-huj-hajrá kiáltás hallatszott s a sátrakból csak úgy özönlött a sok cserkész.

felé egy könnyű homok rutó jött az Ér töltésén. Szüleim mentek arra. A parancsnok urnál megállították a kocsit — én szerettem volna eltűnni a fiuk között — s anyám egyenest felém integetett napernyőjével.

Együtt mentünk a fiukkal a táborba haza. Engem beállítottak a Sasfiók őrsbe, a hosszú cserkész Pethes Gyurihoz. A táborhelyen már vártak a szüleim s édes apám szólta, ha van kedvem maradhatok.

S én maradtam!

Esteledett. Vervörös gyapjas felhőnyáj haladt a nyugati égálgán. Vacsoráztunk. A fiuk még mindig hallgattak az esetről. Kigyult a táboriüz. Először láttam. Az égig lobogott lángja, fenn szikrázva hallgatott a tejút. A parancsnok ur a tékozló fiu meséjét mondta el. Biborra égett az arcom, de nem a tűz rőt lángja marla. Ugy éreztem, mindenki engem néz. Énekeltünk, én szótlánul néztem a parazsat. Magammal vívódtam és legutolsó éreztem magam, egy kérdés gyúlt fel bennem, de féltem, nem mertem kimondani.

Gyuri állt fel s Petőfi a „Magyar ifjakhoz“ költeményét mondta el. A parancsnok ur közben megpízkálta a parazsat s millió szikra szállt fel. A kérdés égette a torkomat, féltem kimondani, de láttam a fiuk simogató pillantását és a szavalat után, a várakozó csendben oda kiáltottam.

„Fiuk vegyétek magatok közé! arcomat eltakarva a földre borultam. Egy kar ölelt fel, Gyuri volt. Az Isten áldja őt érte!

Junius 29. Az este soká feküdtem álmatlanul, künn ezer tücsök kardala szólt, az Ér lágyan csobogva vitte habfodrait. Gyuri átengedte helyét. Or volt s vigyázott álmainkra. Ezen az éjszakán már otthon aludtam! Gondtalanul keltem reggel, az egész napot a tá-

borban töltöttem s már nem volt semmi sem idegen. Édes apám kocsin kijött, elhozta a felszerelésemet, az „én“ cserkész felszerelésemet kacagva az örömtől bujtam ruhámba! A mozgótáborral én is elmehetek a Balatonhoz! Gyuri utána eljön hozzánk s együtt készülnünk a pótvizsgára, azaz tanít engem. Hurrá! reggel csomagolunk és indulunk! Még haza kell mennem elbúcsúzni is. Boldog voltam.

B... *aliga 1925. jul.* Őrségen vagyunk. Kel a nap a dombok mögött. Könnyed szellő libben át a sátrak között. Ezüstköd szakad a tóról, s benne áhitat kél. Szeretnék leborulni s hálát adni az ég urának az elmúlt hétért. Óh mennyivel jobb lesz ezután! Cserkészek között cserkészé lettem.

Arany kürt zeng a tábor felett. Hajnali harsona. Az alvók ébrednek. Pillanat alatt élénk lesz a sátor környéke, fogyatékos öltözetben szaladgáló alakok rohannak a víz felé s én valami magasból nyúlt kéztől vezetettve elindulok a dombtető felé s ott imával köszöntöm a lélek alkotóját. Szótlánul állok ott. Valaki vállamat érinti. Gyuri az, kezét nyújtja s magához ölel...

Lenn zug-zajong a tábor, hangos kiáltások zavarják a csendet s mi kézenfogva indulunk lefelé, mert a kürt újra zeng s most imára hív.

A nap már magasra lendült, a messzi tó mosolyog s lenn száll a dal.

... megterem

Erő, szabadság, győzelem!

Jövöre megszolgálom a cserkészruhát, jó bizonyítványom lesz.

Kardoss Béla

őreg cserkész.

Félerővel, teljes gőzzel a nemzeti nagytábor színhelyén.

— A fogolytranszport. — 35 cm-es hó és a lakkcipő — Kilenc órákor a sziget déli csucsán. — Amikor ökölrel kell a jeget leverni a motoros előtt. — Mit mond a törzsőrmester a Szunyogszigetről? — Milyen most a nemzeti nagytábor helye? —

A rideg kőépület komor falainak szürke vakolatán csak néha-néha tükröződik a napsugár arany fénykévéje, a hivatalos jelleget sugárzó dupla ajtók előtt pedig egyenruhás portás vigyáz a jövő-menőkre. A ház előtt állandó őrhelyén áll sisakban, karddal és revolverrel a közbiztonság őre: a rendőr.

A környék lakói kíváncsian tekintenek ki az ablakon, mikor egy titokzatos külsejű, fedett teherautó áll meg az épület előtt. Az autó vázára mindenütt ponyva borúl, melyet erős szijcsattok úgy leszorítanak, hogy kíváncsi pillantás nem hatolhat be a kocsí belsejébe.

A soffőr megnyomja a túlköt, de a kőépületben semmi sem mozdul. Egyszerre egy bendeguzkabátos karsu fiatalember száll le a kormány mellől s eltűnik a komor kapualjban.

Néhány percre rá a környező ablakok szelidszívű nézői így sóhajtanak fel:

— Hová viszik szegényeket?

Tudniillik a bendeguzkabátos úr vezetésével kibortorkál a házból egy kis társaság; civil ruha, adjúszttalt katonaoöltöny, ugynevezett amerikai ing, rendes nyakendő helyett egyszerű, háromszögletűre hajtott kendő, néhányan fején becsapott hegyű bürkalap. sőt egykét hátizsák és pokróc is tanúsítja, hogy akik a fedett autóbába beszállnak, nem remélik, hogy hamarosan visszakérüljenek békés életű embertársaik közé.

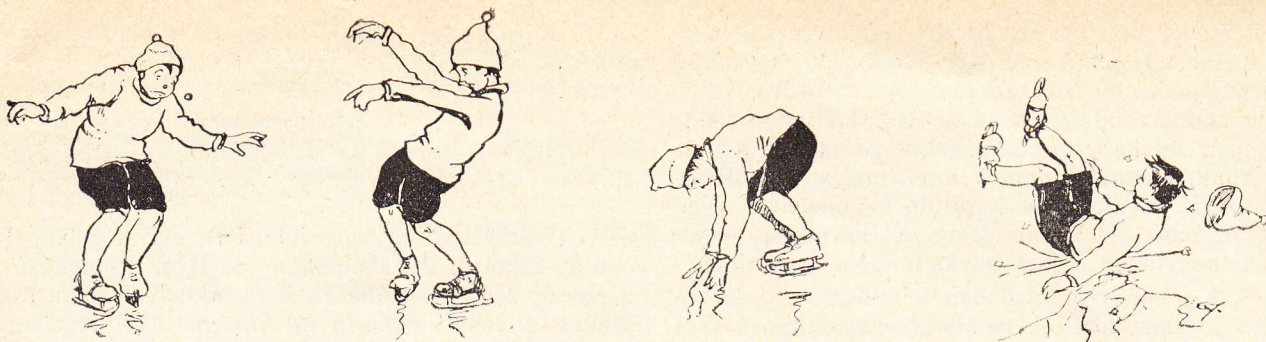
— Úgy kell nekik — mondotta a nézők keményebb szívéje, mikor a transzport a soffőr és Bendeguzkabátos úr vezetésével egymás után beszállt az autóbába. A bejáratot elreteszeli, a ponyvát leszíjjazzák s az autó elindul.

Az autó eltűnt a szemhatáron, a belvárosi polgárok pedig becsukták az ablakokat s érdeklődve várták a legközelebbi déli ujságot, melyből majd megtudják, milyen rémes gyilkosság vagy egyéb szenzáció történt a Belvárosban.

Mi azonban, kedves olvasó, menjünk a rejtélyes autó után s hatoljunk be annak belsejébe. Annál szívesebben invitálom erre a rejtélyes helyre az olvasót, mert magam is ott ültem, én is tagja voltam az előbb leírt gyanús transzportnak, én is be voltam dutyizva a rejtélyes teherautó belsejébe.

A nyájas olvasónak meg van az az előnye, hogy szellemszárnyakon lebeghetett ott közöttünk, nem úgy, mint én, akinek egy keresztben átvett keményfadeszkán kellett gubbasztanom. Amilyen elővigyázatos vagyok, a valódi rugómentes ülésre ráterittem galléromat, így sokkal elviselhetőbbekké váltak azok a hupantók, melyek állandóan abban a hitben ringattak, hogy önsanyargató fakir vagyok, aki épen szokott reggeli tornáját végzi a hegyes szögekkel kivert deszkán.

Az az egy reménység vigasztalt [szomorú helyzetünkben, hogy hátha „megszokjuk“ az önsanyargatást

Dugó Janika korcsolyázni tanul. — Ez az első 4 lépése.

Tényleg, amint gyorsabban és gyorsabban mentünk, a huppantóknál elmúlt ez a kellemetlenség. Ekkor ugyanis már akkorákat repültünk, hogy fejünk rendesen „rövidzárlatba“ került a kocsí tetejével. Abban nem, vagyok biztos, hogy elektromos szikra tényleg pattant-e ki a fejből, de az bizonyos, hogy szemeim előtt egész gyűjtemény, színes karika keringőzött. Mialatt az ember így repülgetett, igyekezni kellett az ülést képező deszkát elkapni s úgy irányítani lezuhanását, hogy megfelelő helyen megakadva padon maradjon, mivel a csizói szerint „r-betűs hónapokban a földre ülni rossz“ különösen másfél méter magasból. Ilyen körülmények között az önsanyargató deszkát egészen elfelejtettük, hiszen ha az ember fejét szurkálják tüzes lándzsával, elfelejti, hogy szorít a cipője.

Joggal kérdezhetné valaki, hogyan került e sorokat író óvatos ember — ki még idejében béleli ki gallérijával az önsanyargató deszkát — ebbe a gyanus „transzportba“.

Fel kell világosítanom a cserkészközvéleményt, hogy ez a társaság egyáltalában nem volt gyanus.

Valamennyien cserkészek voltak, akik a hidegben táborszemlére mertek menni, — nyári táborszemlére 25 cm. mély hóban.

Hogy valaki a hősiességet vakmerőségnek ne magyarázza, el kell itt mondanom, hogy a 35 cm es hó egy éjszakán esett le.

Igy történt, hogy azon a rejtélyes teherautón, — robogtunk az ujbpesti Szunyog-sziget felé, melyen az I. kerületi Jamboreera szállították a rengeteg fagyaltot és édességet.

Szóval táborszemlére mentünk, még pedig „nemzeti nagytábor szemlére.“ A sötét autóüregnek megvan az az előnye, hogy jobban lehet benne gondolkodni. Így hát mégegyszer elfutott szemünk előtt az a rengeteg feltétel, melynek a táborhely meg kell hogy feleljen.

S mindamellettt állandóan arra gondolni: „Milyen ez a táborhely, ha elolvad a 25 cm-es hó?“.

Autónk megállapodik az ujbpesti vasuti hidnál, kiszállunk belőle s elindulunk a hidon, a sziget felé. Amint megyünk, mendegélünk, meg kell állapítanunk, hogy a hó túl magas ahhoz, hogy gyalogosan elérhessük a sziget déli csúcsát. Pedig oda kell jutnunk, mert Oszkár bátyánk kilenc órára motoros csónakot rendelt oda; azon fogjuk a szemközti utász-szigetet is meg nézni s a szigetünket körül hajózni.

Mint már említettem, óvatos ember vagyok s a táborszemlére simet is elhoztam. Így aztán, büszkeségtől dagadó kebellem veszem a parancsot, sieljek a sziget déli csúcsáig, s vezesse a motorost a hidfőig.

Mielőtt az expedíció tovább menne, felcsatolom simet s már előre fenem fogamat, milyen nagyszerű „svung“gal fogok a töltésről leszáguldani. Azonban...

A hó még egészen friss volt, a meredek kőtöltésen nem tudott megtapadni s az elején szépen induló lesiklás csúfos bukásban végződött. (Szerencse, hogy a többiek már nem látták.)

Igy fölfrissülve kettőzött igyekezettel iparkodtam a motorost felfedezni. Ez jó tíz perc mulva sikerült ist „Beszállni“ — így szólt a parancs. Azonban ez korántsem volt olyan könnyű dolog, mert a „hogyan“-ra nem kaptam parancsot. Végre sikerült felszállnom a nyalka motorosra.

A hajó legénysége a parancsnokból, a kormányosból, a gépészből s egy darab legénységből állott. Hozzá jöttem én — ahogyan magam a legnagyobb titokban elneveztem; mint révkalauz.

(Meg kell jegyezni, hogy a tengerészeti regényekben szereplő révkalauzok, a szófukar, hegyese. köpő, bagózó tengeri medvék, kik bekötött szemmel elvezetik a hajót: még ma is felette szimpatikusok nekem.)

Motorosunk nem is volt olyan kis jószág: legénységén kívül tizenkét személy részére volt hely. A szerencsés beszállás után rögtön elindultunk felfelé az ujbpesti öbölben.

„Teljes gőzzel“ — kiáltja be a kormányos a szócsöbe, alig mentünk azonban egy félpercig már halaltszott az új vezényszó: „Félerővel“. A motoros meglassította futását, a kormányos pedig megvakarta fejbubját:

— Az öböl egészen befagyott, — jelentette a parancsnoknak.

— Azért megpróbálhatjuk — véleményezi a parancsnok, — de vigyázni kell, baja ne essék a hajónak!.

— „Egészen lassan“ hömpölygi ki a parancsot a szócső s neki indulunk a befagyott öbölnek.

Az idő szárnyain tovasuhan gondolatom vagy száz esztendővel, s szinte látom a magyar cserkészlet történetében arany betűkkel beírva ezt a táborszemlé. A III. o. cserkészek majd abból fogják félelemmel vegyes áhitattal tanulni, hogy az első nemzeti nagytábor megrendezése Magyarországon milyen nagy nehézségekbe ütközött s szerencse, hogy voltak olyan kiváló férfiak, akik... no de ezt szerénységből inkább elhallgatom.

Eszembe jutottak derék sarkutazó „sorstársaim“ Amundsen, Shakteon, Cook, is, kiknek hajója előtt szintén jogtorlaszok emelkedtek s akiket szintén az ismeretlen felfedezések vágya hajtott előre ezer akadályon. Hogy semmit el ne hallgassak, meg kell mondanom, hogy Verne Nemo kapitánya is feltűnt egy pillanatra előttem, amint tengeralattjáró „Nautilusával“ a víz alatt, melegvizzel, jégcsákánnyal, buváröltözékben igyekszik utat vágni magának.

A cserkész híven teljesíti kötelességét.

— Életkép a 20. Erődi cserkészcsapat nyári táborából. —

Februárius hónapban éri meg a sok viszontagságot Isten segítségével szerencsésen átélt Erődi csapat megalakulásának hatodik évfordulóját. Ez alkalomból hadd álljon itt az alábbi kis igaz történet a jubiláló csapat életéből.

Hát én se akartam hitványabb lenni „sorstársaimnál“, s ha nem is akad még egy Verne, aki kalandjaimat megírja, az objektív történetírás bizonyára kellek fogja méltányolni érdemeimet. Gondolatban szinte gyűrtem már fel kabátujjamat, hogy amint a jégtáblákhoz érünk, hasra fekszem a hajó orrába s öklömmel fogok utat törni. Hadd kerüljön be nevem a cserkésztörténelembe, — karom pedig a kórházba, — de a nemzeti nagytábor hajóját elakadni nem engedem.

— „A jéghegyek“ azonban mindössze 1 és fél cm. vastagságúak, akarom mondani, magasságúak voltak, így hát beavatkozásomra nem kerülhetett sor.

A letöredező jégdarabok ezüstös csengés mellett futottak végig a jégen s csakhamar elértük a „stéget“ ahol az ekspedíció teljes számmal beszállt.

„Előre az utászszigetre“ — adja ki Oszkár bátyánk a parancsot. „Teljes gőz“ bömböli a szócsó, a hajó pedig előbb végighaladt a védett öblön, majd keresztül szeli a nyílt Dunát. Furcsa percek voltak ezek. Az embernek félarca néhány pillanat alatt olyan volt a hidegtől, mint egy farsangi merev álarc, a kezét zsebre tette, a lábával tipegett s közben azon kellett az esztét jártni: „Hol lesz a dunai fürdő, ? hol lesz a mosdóhely? Nem lesz-e ez a részlet táborhelynek túl meleg?“ S közben tovább didereg az ember.

Mikor a másik partra megérkeztünk, előlről kezdődtek a komplikációk. Ezuttal nem a be, — hanem a kiszállásiak. Közvetlenül a partig nem lehet menni, tehát valamilyen járművet kell szerezni, melyre rá állhatunk s azon keresztül elérhetjük a szárazföldet.

Végre találtunk három egymáshoz kötözött bárkát. Persze ezeket is 35 cm hó borította. A hajók fedélzetén is mindenütt rések voltak s a hajók között is, a hótól félig elfedve, épen megfelelő helyek, hogy az ember derékig belecsusszanjon. Végül aztán egy szál deszkán kiegyensúlyoztuk magunkat, ami nem lett volna nehéz, csak ne lett volna a járődeszkán is rajta a magas hóréteg.

Én ugyan nem féltém, mert minden kritikus helyzetben fülembé cseng az a gyermekkori vigasz, melyet minden hasonló alkalommal elmondtak nekem: „akit a Jóisten akasztófára szánt, az nem pusztul a vízbe“.

Végre aztán, hosszas egyéb kalandok után bent voltunk az utászsziget jó meleg őrszobájában, ahol, — mivel a szigetet a nagy hóban úgysem nézhettük meg, az őrségparancsnok törzsőrmester szolgált nekünk felvilágosítással.

Mikor mindent megtudtunk az utászszigetről, amely mint tartalék táborhely, vízi gyakorló terep érdekelt, megkérdeztük a törzsőrmestert, miképpen vélekedik a szemközt elterülő újpesti szigetről.

— Nagyszerű hely az kérem, csak sok a szunyog — mondta meg véleményét a derék őrsparancsnok.

— Még akkor is sok, törzsőrmester úr, ha 10.000 cserkészt kell csipni? — kérdezte az ekspedíció egyik tréfás tagja.

Azonban ilyen és hasonló viccekkel nem értünk rá sokat foglalkozni: ma még nagy munka vár ránk.

Megint beszállunk a motorosba s indulunk visszafelé. Egyre közelebb látszik az újpesti sziget, — a nemzeti nagytábor színtere — a fehér hótakarón, a sivitő hideg szélén át képzeletünkben kialakul, felépül az óriási sátorváros, a hullámok csobogásán át halljuk a nemzeti nagytábor zászlóerdejének lobogását a szélben: az élettelen kereteket kitöltjük élettellel, a jelen pillanatait a jövővel: a nemzeti nagytáborral s ezen keresztül Magyarországgal.

Pelikán Pál.

Csodaszép, ragyogó, juliusi reggel mosolyog le az ébredő táborra. Az akácfákon kedves, pletykázó madársereg serkenti munkára a sátrakból elősiető cserkészeket. A vasuti töltésen túl felséges nyugalomban kéklik a magyar tenger s a tiszta, üde, reggeli levegőn át a táborig fehérlenek a kis badacsonyi prэшázak.

A munka serényen folyik. A mosakodás, sátorrendezés álomszerű gyorsasággal megtörténik. Sorakozás. Ima. Azután jön a reggeli osztás. „Pipás bácsi“, a csapat élelmezési főnöke két nagy fiuval tárgyal a raktársátor közelében:

— Kevés a zsirunk! Aligha lesz elég mára, de holnapra igazán nincsen semmi! — jelenti a főszakács. Pipás bácsi kiveri a pipáját és elgondolkozik, aztán megszólal:

— A lengyeltóti uradalomtól kiutalt a mi vendéglátó, kedves gazdánk Zichy Béla gróf husz kiló zsirt, csak érte kell menni. Az idő szép, az ut nem rossz, három órai gyaloglás oda, három vissza. Egy órai pihenés. Ha most elindulnátok, tizórára ott vagytok, átveszitek a zsirt, két hátizsákba gyömöszölt bődönben délután háromra meghozhatjátok.

— Indulunk, parancsnok ur! — jelenti a nagyobbik cserkész és már indul társával együtt, hogy a bődönöket, hátizsákokat előkészítsék.

Pár perc múlva két jóképű, pirospozsgás Erődi cserkész távozik el a táborból a lengyeltóti felé vezető uton. A nap ragyogásában fürdő, kanyargó ufon egy darabig még látszik délceg alakjuk, majd eltűnik a távoli gazdasági épületek között.

A Balaton hirtelen összeráncolja eddig mosolygós arcát. A derüs égen apró felhőcskék gyülekeznek, talán egészen ártatlan szándékkal. Vagy ki tudja? Csúnya, sötét borulás kerekedik Badacsony felől. Ez mindig nagy vihart jelez. A vén tenger mérgesen mormolni kezd. Fodros ruhafoszalványait haragosan verdesi a vasuti töltés sziklaköveihez. A csónakok sietve térnek vissza a part felé, a parancsnok kipanacsolja a vízben lubicoló cserkészsereget. A felhők Somogyország felé sietnek. Mint távoli ágyúörgés hallatszik az ég haragos morgása. Egy pár esőcsepp koppan a parancsnoki sátor vásznán. A szakácsok kikészített szerszámaikat beamentik a raktársátorba, mert úgy látszik ma „m u r i s“ napunk lesz.

Vad szél kerekedik. Elhallgatnak a zsörtölődő veretek; a sátorvasak nyikorognak, a kötelek feszülnek, a szél dühöng.

— Be a sátrakba! — intézkedett a napostiszt.

A következő percben hatalmas zápor zuhan a táborra. Az ég elsötétedik. Pipás bácsi nyugtalankodik: — Ej, ej, mi van azzal a két fiuval. Utközben érte őket ez a vad zivatar.

A felhők közt villámok cikkáznak, az ég beleszél a morajló Balaton hullámai közé, a szél tördeli, csavarja az akácfákat, a zuhogó zápor már-már kiöntéssel fenyegeti a vízgyűjtő árkokat.

Délután három óra. A záporból lassan, csendes eső lett, megszűnt az égi háború, csak a szél süvit éktelenül, mint egy elkényeztetett rossz fiu. Borzalmas

idő ez. Senki sem kívánczik ki a sátrakból. A tábor-őrök is csak félénken kandikálnak ki, aztán behúzzák a fejüket.

— Biztosan ottmaradnak reggelig Lengyeltótiban, aztán holnap délelőtt hazajönnek! — vigasztalja magát Pipás bácsi.

Egy hirtelen szélroham belekapaszkodik a tisztisátorba s úgy megrázza, hogy csak a jó műszaki munkának köszönhető, hogy féloldalra nem dül.

Széthuzódik a sátorvászson első lapja és bőrigázva, csatakosan, sárosan, lekókadtt szélű kalapban beállít a két cserkész.

Összeütik a bokáikat s az álmategon révedező Pipás bácsi meglepéssel hallja:

— Tisztelettel jelentem, megjöttünk a zsirral.
— No, azt a kutyafáját, hát elment a jó dolgok, hogy ilyen rossz időben nekivágtatok a vissza-
utnak? — pattog az öreg, de belül örvend, hogy szerencsésen megérkezett a két derék fiu.

A csapatnak sürgős szüksége van a zsirra, mi nem értünk rá gondolkozni rajta, hogy talán jobb lenne fődél alatt bevárni a zivatar végét.

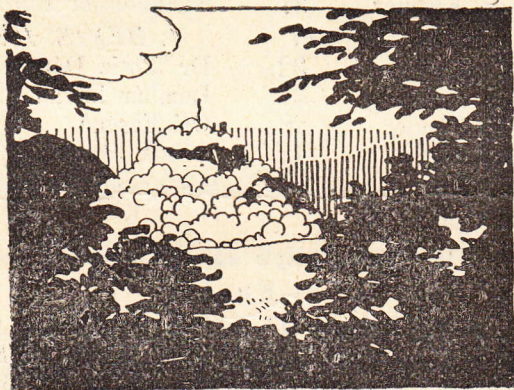
A két cserkész hülés nélkül úszta meg a kalandot. Mindkettő ma is tagja a csapatnak. Az egyik segédtsízt a másik örvezetö.
(20.)

Érdekes várromok.

Buják.

Buják községtől Ék irányában, alacsony dombon emelkedik Buják vár romja. Nem is nyílik róla széles körű kilátás mert elzárják azt a körülötte lévő magas, erdős hegycsoportok.

Gróf Pappenheim Szigfridné pompás vadászlaka felett emelkedik a várrom. (Megtékinítéséhez engedély szükséges a bujái uradalom jószágigazgatójától). Jól

Buják.

1925. G.

Lux Géza őrsv. 223. P. L. Sz. rajza.

gondozott erdei ösvényen jutunk fel a vár hajdani kapu-tornyához, mely manapság is fakapuvál van zárva a kiméletlen látogatók elől. A kapun túl hosszú védősikátor vezet a még meglehetősen épségben maradt körbástyához, melyen az időtől megrongált védő pártázatok, ágyurések jól kivehetők.

A védősikátorról lépcső vezet a rombadült lakosztályokhoz és védművekhez. A hajdani szobák alakja még eléggé felismerhető, sőt még van egy boltozatos épen megmaradt terem. Máshol a falból díszesen faragott konzolkő áll ki, mutatván, hogy milyen díszes lehetett a terem belseje

A bujái vár, története szerint, 1303—318 között már fennállt. Az volt a sorsa mint a többi váré; többször cserélt gazdát. 1552-ben Ali budai pasa 5 napi ostrom után elfoglalta, miután a várbeliek kiszöktek. 41 évig török kézen volt míg végre 1593-ban Pálffy és Tietenbach visszafoglalták, egy időre. 1655-ben már ismét a török az úr benne, de már nem tartósan hol magyar, hol török uralom alá került, végre a sok huzavonának Murtuza aga vetett véget mert egy alkalommal levegőbe röpítette. Azóta fogynak falai, hullanak kövei, míg az egykori vár helyét csak kőhalmaz fogja jelezni.

Hollókő.

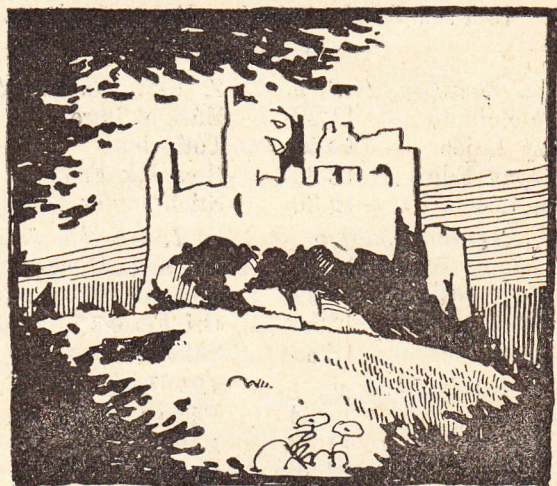
Bujáktól egynapi járásra van Hollókő. A vidék legszebb leghatalmasabb és legépebben megmaradt várromja.

A Dobogó hegység nyulványainak egyik utolsó fokát koronázzák falai.

A vár körül semmi fa nincs, épen ez járul hozzá, hogy a hatalmas falak jól érvényesülhetnek. Az első pillantásra észrevehetjük az építkezési korokat falain; a hatszögletes öregtorony falán láthatók a befalazott pártázatok. A torony képezi a vár magvát s minthogy inkább védelmi célokra épülhetett, rajta ablaknak kevés nyoma, azok is, amelyek láthatók inkább törések. A tornyon a középkori védművek egyik fajtáját a szuroköntő erkélyt figyelhetjük meg.

A vár nemcsak maradványaiban mutat többet, mint az eddig elősoroltak, hanem története is gazdagabb eseményekben, mint a többi.

Hollókő vára már a 13 sz-ban fennállott. IV. Béla alatt a tatárok ellen szolgált menhelyül. Később Vasics nemzetségbeli Miklós vitéz birta, akit a vár birtokától megfosztott, minthogy Csák Máté pártjára állott — Róbert Károly. Így lett több más jószággal együtt a Széchenyieké 1552-ben a törökök foglalták el. 1593-ig birták, mikor Pálffy és Tietenbach foglalták el, 1663-ban ismét török kézre került, azután még 20 évig birták. A 17. század első felében a vármegye tartott benne néhányszor gyűlést. A története mutatja, hogy pusztulását leginkább az elhanyagolás okozta.

Hollókő.

1925. G.

Lux Géza őrsv. 223. P. L. Sz. rajza.

Érdeemes megtekinteni a vár alatt elterülő Hollókő községet. Házait helyi jellegű magyaros díszítések jellemzik. Néhol pedig igen ügyes varrottasokat is lehet találni.

A csapatok gyülekeznek a versenyre.

Szabó Zoltán cs. t., az I. osztályú futóverseny győztese.

Bánlaky—Sztirlich felvételei.

A M. Cs. Sz. II. síversenye.

Csöndes, fehér hótakarón, mozdulatlan, téli erdő szélén fűrgő cserkészek százai, mint egy nyüzsgő hangyaboly népe — ez volt a gyülekezés külső képe. A nap a néhány fokos hidegben csak erőtlén, barátságos, enyhe sugarakat küld alá a pormentes, tiszta levegőben izguló sokaságra. Büszke papák és aggódó mamák sorakoznak az utak szélén; a Normafa már régen nem látott ekkora tömeget. A verseny szépen, simán és gyorsan bonyolódott le, óvás nem volt, ami a rendező piarista csapatnak és a nekik a versenybiráskodásban segítő 30-as öregeknek gondos előkészítő munkáját és a résztvevők cserkészies gondolkodásmódját dicséri. D. e. 11 körül volt az első indulás és d. u. 3-kor már eloszlott a társaság. Baleset nem fordult elő.

A legnagyobb létszámmal indultak: 1) a 2. sz. BKG. 49 indulóval, 2) a 11. sz. Bocskay 30 résztvevővel, 3) a 7. sz. Erős Gusztáv csapat 20 versenyzővel és 4) az 1. sz. BKIE. 19-cel. Szerepeltek még ezeken kívül a 3. Regnum öregjei, az 5. KEG., a 16. Fasori, a 30. Hollós Mátyás öregjei, a 25. Szt. Imre, a 158. Árpád, a 191. Toldi Miklós és a 199. Madách. Összesen 12 csapat 150 sielővel, — de ha minden fiut annyiszor számítunk, ahány versenyben neveztek, sok száz „indulást” mutathatunk ki. Ekkora síverseny még nem volt Magyarországon. Másutt is kevés.

I. Elsőosztályú járőerverseny

18 éven felüliek részére. Futott 11 járőr.

a) Futás:

11. sz. Bocskay 49'9 p	7. Erős Gusztáv 54'32 p
Szabó Zoltán 11'22	Márkus Imre 13'04
Bejczy Lajos 12'52	Tóth Jenő 14'17
Krehnyay Ede 12'25	Benedek Frigyes 13'56
Baum László 12'30	Stichleutner Károly 13'15

3/ö. Regnum 53'20 p	1. BEKIE. 56'11 p
Achtzehner József 13'47	Dr. Batiz Dénes 14'13
Ifj. Bréhm György 11'59	Lombár István 14'10
Janecko Andor 13'56	Óri Ferenc 13'56
Pürner József 13'38	Sebők János 13'52

2. BKG. 53'33 p	191. Toldi Miklós 59'15 p
Bátori György 13'33	Färber József 15'22
Fináczy Ernő 11'39	Balassa Imre 14'25
Horváth Szabolcs 14'20	Szold Ferenc 16'—
Gundrum Kázmér 14'01	Traumer Sándor 13'28

A többi járőrök eredménye is 60 és 63 perc között mozgott.

b) A hármas műversenyben:

11. sz. Bocskai 165 pont	7 Erős Gusztáv 129 pont
Szabó Zoltán 37	Kuti Lóránt 28
Bejczy Lajos 47	Márkus Miklós 24
Krehnyai Ede 37	Walicky Pál 37
Raum László 44	Benkovics Géza 40
2. sz. BKG. 158 pont	7 Erős Gusztáv 126 pont
Bátori György 43	Márkus Imre 33
Fináczy Ernő 45	Tóth Jenő 36
Horváth Szabolcs 33	Benedek Frigyes 29
Gundrum Kázmér 37	Stichleutner Károly 28
3/ö. Regnum 139 pont	1. BEKIE. 108 pont
Achtzehner József 32	Dr. Batiz Dénes 41
Ifj. Brehm György 37	Lombár István 26
Janecko Sándor 28	Óri Ferenc 23
Pürner József 42	Sebők János 18

A többi járőrök lényegesen gyengébb eredményeket értek el.

II. Elsőosztályú egyéni verseny.

a) Futás:

1. Szabó Zoltán (11. cscs.), 2. Fináczy Ernő (2. cscs.), 3. Ifj. Brehm György (3/ö. cscs.), 4. Krehnyai Ede (11. cscs.), 5. Raum László (11. cscs.), 6. Bejczy László (11. cscs.), 7. Stahl Béla (30. cscs.), 8. Márkus Imre (7. cscs.), 9. Stichleutner Károly (7. cscs.), 10. Traumer Sándor (191. cs.) stb. Futottak 52-an.

b) Műversenyek:

1. Bejczy László (11. cscs.), 2. Fináczy Ernő (2. cscs.), 3. Raum László (11. cscs.), 4. Báthory György (2. BKG.), 5. és 6. Virágh Pál (2) és Traumer Sándor (191. cscs.), 7. és 8. Ranschburg Géza (2) és dr. Batiz Dénes (1. cscs.), 9–11. Gundrum Kázmér (2. cscs.), Szabó Zoltán és Krehmy Ede (11. cscs. stb. Összesen 50 résztvevő.

III. Másodosztályú (16–18 éves) járőerversenyek.

a) Futás:

2 BKG. 52'54 p	5. KEG. 57'21 perc
Böhm Viktor 11'48	Zboray Gyula 15'55
Schömer Ervin 12'40	Zboray Ferenc 14'27
Holl Albert 14'39	Ugron Gábor 12'19
Zerkovitz Ferenc 13'47	Ugron Imre 14'40

11. Bocskay 57'18 p	2. BKG. 58'46 p
Hammer Géza 15'57	Ehrlich Brunó 16'17
Fäller Róbert 13'14	Biró János 14'45
Ghyczy Vilmos 14'02	Mádai István 14'25
Móra Sándor 14'06	Degré Alajos 14'19

Februárius 15-én jelenik meg a „Cserkészkönyv” II. kiadása. Biztosítsd példányodat 20.000 koronával.

Műverseny: slalom.

Start a III. osztályú futóversenyre.

A 158. Árpád cscs. 60 p 36 mp, az 1. BEKIE. 62 p 43 mp, a 2. BKG. 68 p 50 mp, a 11. Bocskay 71 p 11 mp idővel. A többi járőrök lényegesen rosszabb időt értek el.

b) Műversenyek:

2. BKG. 162 pont	11. Bocskay 125 pont
Böhm Viktor 44	Hammer Géza 29
Schömer Ervin 46 $\frac{1}{2}$	Fäller Róbert 36
Holl Albert 29	Ghyczy Vilmos 37
Zerkovitz Ferenc 42 $\frac{1}{2}$	Móra Sándor 13
5. KEG. 147 pont	2. BKG. 102 pont
Zboray Gyula 30	Vajna Ede 32
Zboray Ferenc 28	Szemenyei 29
Ugron Gábor 44 $\frac{1}{2}$	Metzger Ferenc 20
Ugron Imre 44 $\frac{1}{2}$	Metzger András 21

2. BKG. 101 pont, 11. Bocskay 80 pont, 1. BEKIE. 50 pont, stb.

IV. Másodosztályú egyéni versenyek.

a) Futás:

1. Böhm Viktor (2. BKG.), 2. Ugron Gábor (5. KEG.), Schömer Ervin (2. BKG.), 4 Kovács Jenő (16. Fasori), 5 Veller Róbert (11. cscs.), 6. és 7. Zerkovitz Ferenc (2. BKG.) és Oesterreicher Gyögy (158 cscs.), 8. Ghyczy Vilmos (21. cscs.), 9 Móra Sándor (11 cscs.) 10. Degré Alajos (2. cscs) stb. Futottak 54-en.

b) Műversenyek:

1. Schömer Ervin (2. BKG.), 2. és 3. Ugron Gábor és Imre (5. KEG.), 4. Böhm Viktor (2 BKG.), 5 Zerkovitz Ferenc (2. BKG.), 6 Ghyczy Vilmos (11. Bocskay), Fäller Róbert (11. Bocskay), 8 és 9. Vajna Ede (2. cscs) és Dunai Pál (11. cscs.), 10. Kovács Jenő (11. cscs.) stb. 51 résztvevő.

V. Harmadosztályú járőrversenyek

(15 év és lejjebb)

a) Futás:

11. Bocskay 20:34 p	2. sz BKG. 25:11 p
Felsmann István 7:10	Farkas Pál 7:—
De Potter Gerard 5:35	Sima Imre 7:11
Jelkó József 6:19	Serbán Iván 7:30
Harmath József 5:30	Thomka Kálmán 7:30
2. BKG. 21:02 p	2. sz. BKG. 25:13 p
Prziborszky Tibor 6:05	Hosszú István 6:15
Virágh Zoltán 7:07	Mikó Tibor 7:37
Kapetter Géza 5:50	Gál Imre 6:28
Lini Gyula 6:—	Szűsz György 6:53

2. BKG. 22:01 p	11. sz. Bocskay 26:25 p
Puria Miklós 6:45	Menyhért Rezső 8:15
Rerrich Ervin 6:56	Magossy Arnold 6:20
Sassich Szvetozár 6:10	Marcell István 7:25
Sömjén János 6:10	Kunszt Imre 8:25

Ezenkívül még négy járőr futott.

b) Műversenyek:

11. sz. Bocskay 103 pont	2. BKG. 76 $\frac{1}{2}$ pont
Felsmann István 27	Prziborszky Tibor 23 $\frac{1}{2}$
De Potter Gerard 30	Virágh Zoltán 26
Jelkó József 22	Kapetter Géza 8
Harmath József 24	Lini Gyula 19
2. BKG. 99 pont	2. BKG. 75 $\frac{1}{2}$ pont
Puria Miklós 15 $\frac{1}{2}$	Hosszú István 25 $\frac{1}{2}$
Rerrich Ervin 28 $\frac{1}{2}$	Mikó Tibor 17
Sossich Szvetozár 26	Gál Imre 17
Sömjén János 29	Szűsz György 16
2. BKG. 78 pont	11. Bocskay 75 pont
Farkas Pál 18	Neubauer József 21
Sima Imre 21	Setrovits Gábor 22
Serbán Iván 23	Cecelits Benedek 4
Thomka Kálmán 16	Voszala György 28

A többiek pontszáma 72 és 47 között mozgott.

VI. Harmadosztályú egyéni versenyek.

a) Futás:

1. Harmath József (11. Bocskay), 2. De Potter Gerard (11. Bocskay), 3. Szantner Béla (16. Fasor cscs.), 4. Kapetter Géza (2 BKG), 5. Marsik Andor (158. cscs.), 6. Lini Gyula (2 BKG), 7. Prziborszky Tibor (2. BKG.), 8. Sassich Szvetozár (2. BKG.), 9. Sömjén János (2. BKG.), 10. Hosszú István (2. BKG.). Futottak 42-en.

b) Műversenyek:

1. De Potter Gerard (11. Bocskay), 2. Sömjén János (2. BKG.), 3. Szantner Béla (16. Fasor cscs.), 4. Rerrich Ervin (2. BKG.), 5. Csorna Tivadar (7. Eröss G cscs.), 6. Marsik Andor (158. Árpád cscs.), 7. Felsmann István (11. Bocskay), 8. és 9. Sassich Szvetozár és Virágh Pál (2. BKG), 10. és 11. Marcell István (11. cscs.) és Hosszú István (2. cscs.). Indultak 38-an.

VII. A legjobb futó cserkészjárőr.

(A m. kir. honvédelmi miniszter ur örökös vándordija 20 éven aluli cserkészjárőröknek.)

Győztes a Bp. piarista gimnázium 2. BKG cscs következő járőre: Fináczy Ernő, Schömer Ervin, Böhm Viktor és Horváth Szabolcs. Idő az I. és II. o. futóversenyek pályáján 50 perc 27 mp. Tavalay a díj a 7. sz. Eröss Gusztáv csapat birtokában volt.

VIII. A legjobb síelő cserkészcsapat.

(Khuen-Héderváry gróf főcserkész ur örökös vándordija.)

Holtversenyben a 2. sz. BKG. és a 11. Bocskay nyerték. A verseny eredménye az I., III. és V. alatti járőrversenyek I.—III. helyeinek 3, 2, illetve 1 ponttal való értékeléséből keletkezik ki a következőképen:

	I. osztály		II. osztály		III. osztály		Össze- sen
	futó	mű	futó	mű	futó	mű	
2. BKG.	1	2	3	3	3	3	15
11. Bocskay	3	3	2	1	3	3	15

A versenyek összes indulóinak minden számban elért eredményei ki vannak már számítva. (A rendező csapatnál megnézhetik az érdekeltek.) De ez talán nem is olyan fontos. Lényeges azonban, hogy a sífutás a cserkészek között az elmúlt év óta ismét hatalmasan

Mit teszel, ha szabadban kell hálnod?

oldalt fekszel ez roppant fontos.

Ha pedig hideg van, takaród és elegendő meleg ruhád nincs, akkor tégy a kabát vagy mellény alá újságpapírost, hátad egész hosszában és a test körül; úgy tartja ez a meleget, mint valami bunda.

fejlődött és ha a jelek nem csalnak, a jövő évig ismét legalább ilyen mértékben fog tovább is fejlődni, amit a Szövetség is iparkodik elő segíteni azzal, hogy a sibe-szerzést, a lehetőségig elősegíti. Most már 80 ezertől kaphatók sí talpak és 120 ezertől teljesen felszerelt párok (bot nélkül) — válogatva, azonnali készpénzfizetés ellenében és — „amíg a készlet tart“.

A futóversenyek pályája változatos, akadályos terepen, de nagy magasságkülömbösek nélkül volt fektetve, csaknem az indulás helyére jött vissza (ami a meleg ruhák közelsége miatt volt fontos). Az I. és II. osztályé 4 km. hosszú volt, a III. osztályé más irányban 1 1/2 km. Veszélyes lejtők és göröngyös helyek nem voltak, a hó nagyon jól síkolt. Jobbat „rendelni“ sem lehetett volna. Azt hiszem, a gyalogos néző és kísérő cserkészek közül sokan határozta el magukat, hogy most már ők is megtanulnak síelni, mert ilyen szép téli időben úgy juthatnak legjobban ki a szabadba.

Zsembery Gyula dr.

és sem széna, sem szalma vagy más efféle nem akad. Lefekvés előtt túrj egy tenyérnyi gödröt, ebben nyugszik a combcsont, ha

Munkában a Nemzeti Nagytábor propagandabizottsága.

Belépvén az 1926-ik esztendőbe, gyors léptekkel közeledünk ezidei hatalmas programunk, a Nemzeti Nagytábor felé. A nagytábor sikere, az oda felutazó cserkészcsapatok készségén kívül elsősorban attól függ, hogy hogyan készítjük elő. Ennek tudatában a propagandabizottság f. hó 2-án megtartotta már első ülését s ezt követően a bizottság vezetősége intenzív munkát fejtett ki a propaganda megindításában.

E munka eredményeként a napokban már megjelenik egy rövidebb röpirat, amely mindazokat a kedvezményeket ismerteti, amelyeket a nagytáborra felutazó közönség számára már is sikerült kieszközölni. Természetesen az ismertetés szól magáról a nagytáborról s annak népéről is. E rövid, első ismertetés már a közeli napokban eljut minden csapathoz, éppen azért kérjük a parancsnokokat, legyen rá gondjuk, hogy ne kallódjának el ezek a propagáló lapok, hanem jussanak mindenütt a megértő közönséghez.

Általában már most kéri a propagáló bizottság az összes csapatokat, sőt az összes cserkészeket, hogy legyenek állandó munkatársaik. Mindenütt hirdessék a nagytábor s toborozzanak mennél több látogatót.

A propaganda bizottság időnkint a Magyar Cserkész utján figyelmeztetni fogja a cserkészeket arra, hogy milyen munkát vár tőlük. E felhívást, mely mindig az alábbi címmel jelenik meg, már meg is kezdjük:

Mit kell tennünk a Nemzeti Nagytábor sikere érdekében?

Ha jó rajzoló vagy, olvasd el a propagandabizottság mai számunkban közölt felhívását, illetőleg pályázatát s ha emellett még jó cserkész is vagy, küldj be egy-két levelezőlap-pályázatot. Ez kötelességed, ha az Isten rajztehetséggel áldott meg. A jól sikerült pályázatok még díjazásban is részesülnek s emellett a pályázatot nyert cserkész boldog lehet, hogy az ő képei kerülnek a tábor levelezőlapjára.

Minden cserkész tartsa kötelességének, hogy a Nemzeti Nagytábor nagy prospektusa számára, amely

mintegy 200 oldalas könyv lesz s tizenötezer példányban jelenik meg, igyekezik hirdetést szerezni. Ezzel a csapatának is szerez valamit, a tábor költségeit pedig csökkenti. Vizd meg a hirdetővel jót tesz, mert a mi prospektusunk kitűnő hirdetői orgánus. Minden csapat legkevesebb egy oldal hirdetést szerezzen! A hirdetés szövege nagyságának megjelölése s az érte fölvetett pénz a propagandabizottsághoz küldendő. (Bp. Révay-u 10)

PÁLYÁZAT! Felhívás minden jól rajzoló cserkészhez, cserkészhez! A Nemzeti Nagytábor propagandabizottsága felhívja a jól rajzoló cserkésztesteket és cserkészeket, hogy rajzolják, illetőleg fessenek cserkészvonalkozású képeket (komoly és vig hatásukat), amelyek alkalmasak arra, hogy azokat levelezőlapoknak megcsinálhassuk. A képek lehetőleg két-háromszor akkora legyenek, mint egy levelezőlap, mert nagyobb képről jobban lehet sokszorosítani. A képek színezése és kivitele olyan legyen (két-háromszínű), hogy azt jól lehessen sokszorosítani. A megfelelő képeket méltányosan díjazza a propagáló bizottság. A képek f. hó 28-ig beküldendők a propagálóbizottságnak (Budapest, Révay-u 10). A levelezőlapokon ez a szöveg lesz: Cserkész Nemzeti Nagytábor, 1926, július 9—23. Ujpesti népliget.

FELHÍVÁS! MINDEN CSERKÉSZNEK! A Nemzeti Nagytábor nagy prospektusa mintegy 200 oldal terjedelemben 15.000 példányban jelenik meg. A horribilis nyomtatási költségeket csökkentendő, tartsa minden jó cserkész kötelességének, hogy a prospektus számára hirdetéseket gyűjtsön. Egy egész oldalnyi hirdetés ára 600.000 K, egy féloldalnyi 350.000 K, egy negyed oldalnyi 200.000 K. (Egy egész oldal mérete 10x15 cm.) Minden csapat, vagy minden cserkész a beküldött hirdetési díj 20 százalékát kapja jutálékképpen. Ez az összeg a pénz beküldésekor levonható. A hirdetés szövege és a pénz a propagandabizottságnak (Budapest, Révay-u. 10) küldendő be minél előbb.

RADIO

Világítási vezeték mint antenna.

Nagyon sok helyen használják a magas antenna mellett, de nem mindig eredménnyel a világítási vezeték, — közbe iktatott antenna pótló dugóval, — antenna gyanánt.

Megfigyelések alapján pl. Budapest egyes részeiben egyáltalában nem működik a fent nevezett antenna pótló dugó, máshol pedig igen jól.

Vidéken, hol a villanyvilágítási vezetékét általában oszlopokon a levegőben vezetik, gyakoribb az eredmény s a hangerősség is majdnem megközelíti a magas antennáét.

A szakszervekben kapható antenna pótló dugók tömbecondensatorokat foglalnak magukban; — a jobb-fajták többfélék is; — melyeknek változtatásával lehet a körülményeknek megfelelő legerősebb hangot elérni. Az antenna pótló dugókat egy fali továbbító aljzatba épen úgy dugjuk be, mint az asztali villanylámpák továbbítóit.

Az antenna pótló dugókon levő szorítócsavarokhoz, vagy banánhüvelyekbe kötjük a készülék antenna sarkát. A készüléket az antenna pótló dugók vagy azokat helyettesítő tömbecondensatorok közbeiktatása nélkül a világítási vezetékhez kötni veszélyes, mert a készüléket az okozott rövidzárlat következtében összegegethetjük; esetleg az elektromos áram a gondatlan kezelő életét is veszélyeztetheti.

A földvezeték

Földvezeték nélkül, ha van is antennánk, nem tudunk eredményt elérni.

A legbiztosabb földvezeték ott, ahol az lehetséges, a vízvezetékcső adja, mert egy városi vízvezeték hálózat több kilométer hosszúságban érintkezik a földdel. A készülék földszorítóját egy cca 3 mm. átmérőjű csupasz dróttal a legrövidebb uton a földön fektetve a vízvezeték csaphoz vezetjük s erre ráforrasztjuk, mert az összekötés csak így lesz biztos. Az antenna vezetékkel ne fusson a földvezeték párhuzamosan, mert az rontja a vételt.

Szintén jó földvezeték a kutba leeresztett szivattyú csöve vagy esetleg jó mélyen a földbe ázott régi nagyobb fajta rézlemez.

Az antennát, ha használaton kívül van, mindig közvetlenül összekötetésbe kell hozni a földvezetékkel. Ehhez igen alkalmasak a késes átkapcsolók, melyekkel a következő számban foglalkozunk.

M. Gy

Rádió posta.

S. G., *Kecskemét*. Kérdés: „Mi az oka annak, hogy más antennán jól működő 2 lámpás készülékemmel az ujjonnan és gondosan megépített 150 mtr.-es antennámon csak Budapest hullámhossza feletti állomásokat vagyok képes fogni?”

Felelet: Nem a hosszú, hanem a magasán elhelyezett és jól szigetelt antenna a jó antenna. Fentiekben tehát az antenna saját hullámhossza túl magas. Megrövidíthető az antenna-körbe elhelyezett kisebb menetszámú indukciós tekercsel, vagy az antenna vezetékbe iktatott 300 500 cm. tömbecondensator segítségével.

Amatőr, *Bpest*. Kérdés: „Mióta antennámat a falon csigákra szegezve vezetem, állandó zörgést, zugást hallok.”

Felelet: Valószínűleg a világítási vezetékkel párhuzamosan fut az antenna s így a világítási hálózat áramot indukál az antennába, melyet a készülék szintén hallhatóvá tesz. Változtasd meg az antenna vezeték helyzetét.

Rádió-amatőr cserkészeinket — ha az angol nyelvet valamelyest bírják — valószínűen érdekelni fogja a következő hír:

A London—Daventry állomás ez év január—február és márciusában nagyon hasznos, népszerű előadásokról és zenéről gondoskodik az angol iskolák számára, melyekből az ügyes cserkész is tanulhat. A leadás naponként d. u. 3:15—3:45 között történik. (Nyugateurópai időszámítás szerint!) Tárj a következő:

Hétfőn: E. Kay Robinson tart előadást a leggyakoribb vadállatokról.

Kedden: Sir Walford Davies: Elemi zeneelmélet, (Különösen ajánlom!)

Szerdán: Az angol költészet főhősei.

Csütörtök: Képek az angol történelemből.

Pénteken: Népszerű zene.

Szombaton és vasárnap nincs program, hisz az angol iskolákban e napokon nincs előadás.

Ezenkívül még 18 más angol állomás is ad népszerű előadásokat, rendszerint d. u. 3 és 5 között, különböző műsorral, de Londoné feltétlenül a legértékesebb.

Ifj. Kunfalvi Rezső.

Nem szól.....

Györgyfy György rajza. — A „Verbóczy Diákélet”-ből.

Számok az angol birodalom (őzarmatokkal együtt) cserkészéletéből Kapott levelek száma naponként 350—400, telefonbeszélgetések száma évenként 15 000, vezetői kinevezések naponként 39, csapatigazolások naponként 12, kifüntetések évente 179, helyibizottságok száma 1070, csapatok száma 14 438, cserkészek száma 425.238.

Az sem érdekfelen talán, hogy az 1925. év folyamán 177 angol csapat táborozott külföldön. Reméljük, juf belőlük egypár jövőre Magyarországra is.

Téli utakon

Hogyha jársz a téli erdön
Dalos kedved elborul
Mert az erdő hallgatása
Lassan-hüsen rád hajol,
Ó, mert jégpáncél borítja
A csevegő patakot
S fagyos hónap csikorgását.
Lépted nesztét-hallgatod.

És, ha jársz a tar mezőkön
Köszönt bús varjúcsapat;
Elkáróják csúf sirámuk
S lomhán tovaszállanak.
Hőlepleből felsötétlik
Egy-egy komor rögdarab:
Hótengernek romszigetje
Mely a multból ittmaradt.

Hegytetőkön bólogatva
Üdvözölnek a fenyők;
Örökzöldtűs ágaikon
Dús hóprémet viselők.
S a hegyen túl vérpirosan
Búcsúcsókot int a nap,
De a hó alatt van élet! —
Fű, fa, virág alszanak...

Révész Erich.

Kozma a táborban.

— ... Fiuk, ezenkívül még valamit ki kell hirdetnem — folytatta a parancsnok az utolsó táborelőtti csapatgyűlésen. — Mint már hallottátok, csapatunk új, Farkas őrsének néhány tagja is egy hetet velünk fog tölteni a táborban. Azon legyetek tehát, hogy kedves emlékekkel távozzanak. A résztvevők neveit szintén felolvasom: Schmidt Pista, Kálmán Gyula és Kozma Gyula...

— Oh, hát kozmát is viszünk már? — tört ki a megrökönyödés hangja, — Na majd kozma-őrség kell a konyhához. Szegény szakácsok!...

— S én pedig főzni az idén nem fogok! — folytatta önértzetesen Pisti, a nagyra hivatott kukta...

... Ilyen előzmények után került Kozma Gyuszi a táborba.

Már két napja folyik avig-keserves tábor-építés. Végre kész a kis állam s megkezdődik a rendszeres munka. Mindenki megkapta beosztását, a Farkasokra a bevásárlás nehéz feladata jutott.

A tejért még estefelé mentek el a közeli gazdaságba. Vig nótaszóval lépkedtek s hamarosan újra feltűntek a szép, fásoros uton. A táborban éppen vacsoraelőtti gyűlékezé volt. Háрпи és Pisti beszélgetve sétáltak a tábor fehér nyírfakapuja körül s midőn Pisti észrevette a tejeseket, Háрпи felé fordult:

— Nézd csak, Háрпи! A „Farkasok“ már hozzák a tejet! De jól dolgoznak a fiuk!

Majd kisvártatva meglepetéssel füzi hozzá

— Hu, a Kozma Gyuszi is köztük van. Mi lesz a tejjel?

Háрпи arra tekint szintén s rövid nem-bánomással válaszol:

— Mit törődöm azzal, hacsak tölja a tejet. Csak bele ne másszon a konyhán!

... S alig ejti ki szavait, rázendít a bevásárló őrs Kozma vezetésével Petőfi szép nótájára: Befordultam a konyhára...

Háрпи és Pisti összenéznek s lehangoltan jegyzik meg:

— Na, szép kis reggeli lesz itt!...

*

... Másnap parancsolvasás után az őrsvezetők összedugták fejüket;

— Fiuk, — kezdte Háрпи, a legkisebb, de a legravaszab kópé — hallottátok a parancsot? Holnap a Farkasok főznek s Kozma lesz a szakács. Kedves őrsvezető testvéreim! azt tanácsolnám, hassunk mindenképpen oda, hogy holnapi szakácsunk véletlenül magát ne keverje valami ételbe.

— Ugy van, ez kötelességünk saját gyomrocskánkkal szemben — válaszolták a többiek.

— Tehát — folytatta Háрпи — kedveskedjünk neki, ahogy csak bírunk...

— De hogyan? — vágott közbe Rezső.
— Várj türelemmel! Én úgy gondolnám, hogy vendégeljük meg őt őrsönkint!

— Mi? Hogyan? — kérdezte Jancsi.

— Ugy, hogy behívjuk sátrainkba; ott megkérjük, hogy tanítson új nótákra. Aztán csak akad valami „otthoni“ is! Sütemény, csokoládé, meggyéb! S így majd tudtára adjuk, hogy holnap izletes étellel viszonozza a mi „jóteteinket“!...

— Ah, ah! csendes vesztegetés! — felelték beleegyezően a többiek.

... A csendes összeesküvés után tervszerűen jártak el. Csak Kozma Gyuszi nem sejtette végleges okát sokáig. Amikor pedig megtudta, a viszonzásra gondolt...

... A másnapi ebéd idő közelgett. Nagy sürgés-forgás a konyhán, a kürtös már-már sorakozót fuj, a napos tiszt idegesen szemléli a szakácsok szokatlan mozgólódását. Egyszerre csak Gyuszi feléje indul s feszes tisztelgéssel, jó hangosan jelenti:

— Napos tisztelnak tisztelettel jelentem, az ebéd kész! A leves hűl, a főzelék egy keveset odaégett, de azért talán ehető...

Nagy csönd követte a jelentést. Valóban kozmaillat terjedt a levegőben; mindenki húzogatta az orrát s lemondott a mai jóllakásról. Csak a kukta mosolyogtak ravaszul maguk között.

Leves után a napostiszt megizleli a főzeléket s hirtelen szólni akar, de Gyuszi titokzatosan odasugja:

— Ne tessék szólni, csak tréfa szeretne lenni!

A napostiszt átlát a szitán s fenhangon kihirdeti:

— A főzelék nehezen ehető; aki kér, sorakozzék előttem. Később már nem lehet jönni.

Néhány merész vállalkozó akad s nagy meglepetéssel tapasztalják, hogy idén még ilyen jó főzeléket nem ettek. Mennek is duplázni! a többieket szintén hivatgatják:

— Gyertek ide, olyan ez, mint a legfinomabb pástétom!

A napostiszt enged szigorából s kiosztja a főzeléket.

— Fiuk — mondja osztás közben — Gyuszi csak megtréfált benneteket; olyan ez a főzelék, hogy dicséretet érdemel érte.

Kozma Gyuszi s a kukta harsányan elnevetik magukat s diadalmasan tesznek le az ebédlők közé egy kis csajka szándékosan odaégett főzeléket. A tábor népe

pedig szinte egy intésre megéljenzi Gyuszi, a kitűnő, tréfás szakácsot...

Utolsó tábortűzüket töltik mára Farkasok a táborban, Beszélgetés közben felelevenednek az elmúlt napok csínytevéséi, mulatságos eseményei. Egyszerre csak feláll Háрпи s nagyhangú beszédbe kezd:

— Tisztelt tábortűzi gyűlékezet: Midőn most utoljára vannak itt a „Farkasok“ s köztük a mi igen szeretett Kozma Gyuszi

barátunk, engedjétek meg, hogy a sok kedves óráért s a jókedvűen eltöltött időért mindannyiunk nevében köszönetet mondjak a mi szeretett kis Gyusziunknak, kit magunk közt már régebben csak Kozinak nevezünk. Remélem, nem haragudott meg tréfálkozásunkért s nem fogja rossz néven venni, ha most a bucsuzáskor még egy kéréssel fordulok hozzá. Kedves Kozikám! nagyon kérlek, légy oly kedves, amilyen eddig is voltál s vidd el a táborunkból végképen a kozmát! Én pedig a többiek nevében is megígérem neked, hogy a jókedélyű és jóhangu „Koz“ még sokáig emlékünkből fog maradni!...

Általános tetszés, Kozip pedig mosolyogva nyujtotta kezét Háрпиinak.

Dr. Bik.

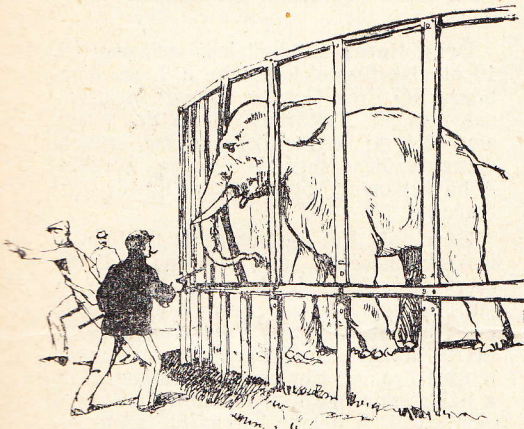
A székesfővárosi cserkészőparancsnokság fényképiállítását jan. 31-től febr. 2-ig rendezi a Mester uccai keresk. iskolában lévő tiszt otthon helyiségében. Megtekinthető díjtalanul délelőtt 8-12-ig és délután 3-6-ig.

Miért van Sziámnak csak egy agyara?

Sziám elefánt volt az állatkertben, hová sok-sok évvel ezelőtt került a távol Indiából. Az állatkertnek csak egy kis része volt Sziámé, az a nagy köralaku ketrec, melyben már évek óta éledgett. Ő, aki azelőtt száz meg száz mértföldet járt be pusztá kedvtelésből, ezen a szűk helyen evett, aludt és álldogált naphosszat és várta türelmesen, hogy egy nap majd csak eltűnnek valahogy a vasrudak a szemei elől. Lassan legyezgette magát fél méteres füleivel s apró szemei értelmetlenül pislogtak a kivülről emberekre, akiket csak így a rácson keresztül ismert.

Sziám lenézte az embereket, mert alatomosaknak és kegyetleneknek találta őket. Hatalmas fejével nem tudta felfogni, miért tartják őt elzárva a vasrudak között, pedig ő szabad elefántnak született és szabadságban élt az őserdőben, mint társai, a többi elefántok.

Csak az ápolóját, Jeremiást türte meg maga mellett, mert éveken át tapasztalta, hogy ő az egyetlen ember, aki jóindulatu vele szemben. És bár Jeremiás kemény vasruddal szokta néha megdöngetni, nem

bánta, ha néha odajött hozzá egész közel, hogy ormányát megsimogassa. Sziám ilyenkor érzékenyült. Szívét elöntötte a keserűség áldástalan helyzete miatt, lefeküdt Jeremiás elé és csendesen el-elbődült. Jeremiás és az emberek azonban nem értették meg a dzsungel nyelvét és bár Sziám igen választékosan és meggyőzően beszélt nem tudták, mi dobogtatja hatalmas mellkasát.

Igy maradt minden a régi. De Sziám homloka mögött derengett mégis valami reményféle, hogy Jeremiás egyszer talán nyitva hagyja ketrece ajtaját...

Tavaszi lett és Sziám egy reggel nyugtalanul ébredt fel, álmaiban otthon bolyongott a Gangesz partjain. A nap rásütött a rácson. Kelet felől friss szél csapta meg és ez egészen megrészgétette. Mozdulatlanul, szinte megdermedve állt, mi-

közben homályos tervek, befejezetlen gondolatok villantak fel agyában s apró szemével gyorsan pislogott a fákon szabadon röpködő madarakra, akikkel többször elbeszélgetett. Oriási tüdejét teleiszivta a szénaillatú levegővel, melytől bizseregni kezdett a vére majd a fejébe toltult és hirtelen elborította a szemeit. A rácson, a falak egyszerre eltűntek előle, most egész világosan érezte, hogy ott van a Gangesz kék ege alatt, fülében zug az őserdők zaja s orra tele van a dzsungel illatával.

És Sziám elindult ketrecében. Járása nem a rab Sziám járása volt, dübörgött és ütemesen dobbant a földön és mértföldes tempója volt, amilyennel az őserdőt járták valaha Indiában. Füleit mereven előre szegezte, ormányával jobbra-balra csapkodott s időnként hatalmasat trombitált. Sziám rohant, egyre gyorsabban rohant régvágyott, távoli hazája felé. Ugy hallotta, hogy zeng, zug, körülötte az erdő s miközben vadul csapkodó ormányával a láthatatlan gallyakat tördelte, szívét a szabadság boldog érzése töltötte el. Szemeit befurta a rejtelmes távolba, ahol — biztosan tudta — már vár reá a csorda, mellyel együtt fogja járni az elefántok ismeretlen utait.

Sziám már nagyon messze járhatott, mikor rohanva megérkezett Jeremiás egy csomó szolgálóval. S Sziám ezzel egyidőben zuhant vissza a rideg valóságba. Megtorpant, mintha valaki sziven szurta volna s lihegve bámult ellenségeire, kik vasrudakkal hadonásztak előtte. Percek multak el, amíg megértette, hogy vége az őserdőnek, vége a szabadságnak s ő megint csak szegény, rab elefánt, akit csellel hurcoltak el egy ismeretlen ország állatkertjébe, hogy ott mutogassák.

Irtózatos módon fellázadt végzete ellen. Rettenetes düh rázta meg egész testében s akkorát bömbölt, hogy dübörögtek belé a távoli hegyek. Az igazságtalanság, melyet elszenvedett, roppantul felbőszítette s a szívében évek óta felgyülemlett keserűség egyszerre és elemi erővel tört ki belőle. Ifjúkori ereje, mellyel fákat csavart ki tövestől, visszatért ernyedti tagjaiba s a szabadság utáni ősi életösztön hevében megtízszereződött. Bőgve rohant széles homlokával a ketrec falának, a feje véres lett és rongyokban lógott le a bőr róla, de a vasrudak meginogtak a roppant osztróma alatt. Ormányja megsérült és csöpögött a vértől, szemei vadul forogtak és melléből borzasztó hörgés szakadt fel, mely megbénította a kinn álló embereket. Sziám tudta már, mit kell tennie. Hosszu őszi esteiken volt ideje kiméregelni, hol gyöngébb a rácson s most ezt a helyet kezdte döngölni kemény agyarával. Ujjongó, vad erővel dolgozott s egy-két vasrudat recsegetve el is tört neki feszített agyarái alatt. Sohasem hitte volna, hogy ennyire képes és Sziám már csaknem bizonyos volt abban, hogy szabad lesz.

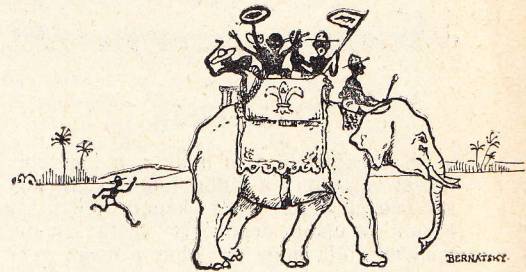
A végzet azonban mást akart. Az egyik vasrudat tövében letörte nekifeszített agyarárt.

A rettentő fájdalom földhözvágta Sziá-

mot. Tehetetlenül feküdt börtönének padlóján s Jeremiás, az ápoló, minden tagjában remegve jelentette az igazgatónak, hogy Sziámnak a foga fáj, gyors műtéti beavatkozásra van szükség.

Pedig a szegény rabnak tulajdonképpen egészen más valamije fáj, az az örökke dobogó kis husdarab, mely nem hagyta nyugodni és örökös vággyal töltötte el a szabadság után. De hát Jeremiás ezt nem akarta megérteni és nem értették meg a körülötte álló emberek sem, akik bámészkodva, hideg szívvel nézték, amint véresen és némán feküdt ketrecében.

S Sziám lassan elfordította a fejét, ne lássák, hogy könnyezik.

Ünnepi lakoma.

Nagy öröm van a táborban,
Ünnepi lesz az ebéd:
A csapatnak házinyulát
Eléri a szörnyű vég!

Délben körbetül a csapat,
Szem és eszjka úgy ragyog!
Vigan szólnak a kuktának:
Az ebédet hozhatod!

Forog az idő kereke
És ők hiába várnak.
A jó ebéd egyre késik:
Büntetést a szakácsnak!

Végre előjön a kukta,
Ki van sirva két szeme.
S jelenti elcsukló hangon:
Megszökött a pecsenye!

Riszdorfer Dénes.

Egy jószívű cserkész — meglát egy kisiűt sírni az utcán. Megkérdi: Miért sírsz kicsikém.

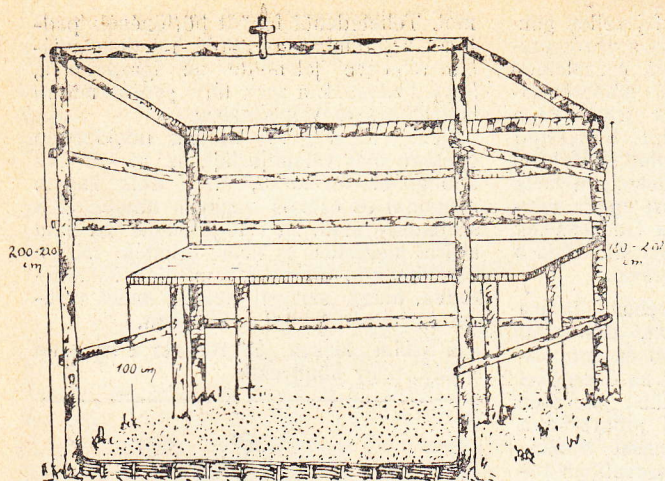
Mert találtam 3000 koronát!

És ezért sírsz?

Igen, mert moziban voltam rajta s most nincs semmi!

A hackney-i kerület London egyik legszegényebb külvárosa, azonban cserkészei között olyan nevet is mutat fel a mult, mint Roland Phillips-e, kinek „Levelei“-t a Magyar Cserkész éppen közölte.

A kerület havonta fábortűzi estéit rendez, melyen az összes csapatok egybegyűlve dalolgatnak, vagy új nótákat tanulnak. Ezek az esték lassanként híresekké váltak, és rendszerint több külföldi látogatójuk is van. A legutóbbin — melyen magam is részt vettem — dec. 12 én Chichiba japán királyi herceg jelent meg, kif a csapatok hatalmas csafakiáltással üdvözölték. Mr. Marfin, a nemzetközi iroda vezetője, rövid beszédet mondott, melyben a nemzetközi cserkésztestvériség fontosságát hangsúlyozta. Az est a mesterséges fábortűz mellett főbbnyire vlg nótákkal felt el. — A tudósításhoz képet is kapunk, melyen a japán herceg és Mr. Marfin látható a Daily Mirrorban.) *Ifj. Kunfalvy R.*

Oltárépítés.

A cserkész-táborban mindig a legszebb helyet választjuk a tábori oltárnak. Itt köszönjük meg az égtől kapott jókat, itt kérjük az újabb segítséget cserkész-munkánkhoz. Illő, hogy az oltár a maga egyszerűségében is a tábor legszebb alkotásai közé tartozzék.

Oltárunkat oly helyen állítsuk fel, ahová tábori zaj kevésbé hallatszik s ahol a fák összeborulva lombjátort alkotnak. Legfontosabb része a deszkalap. Ezt otthon kell előre elkészítenünk. Éle 60-szor 180 cm., deszkájának vastagsága háromnegyed col. Ha két v. több darabból állítjuk össze, a réseket szorosan és pontosan illesszük egymáshoz. Alsó oldalának azon pontjaira, ahol a lábakon fog nyugodni, négy darab, egyenkint 20-szor 20 cm. élű, háromnegyed col vastagságú deszkalapokat szögeljünk, melyek közepébe előzőleg 4—5 cm. sugarú kört fűrészeltünk. Ezen lyukaknál fogva illesztjük majd a deszkalapot a leásott lábak tetejére. Ha a deszkalap összeállításánál összefogó-pántokat alkalmazunk a deszkalap alján, a négy lyukat e pántokba is vágthatjuk. A deszkalap tetejének persze simának kell lenni. Befesteni fölösleges, legfeljebb gyengén bepácoljuk.

A lábak leásásakor arra kell vigyáznunk, hogy a tetejük egy magasságba jusson, mert a rájuk kerülő lapnak vízszintesnek kell lennie, a talajtól 100 cm. magasságban. Ha a lábak körül valamilyen feltöltést is akarunk csinálni, akkor a lábakat annyival magasabbra hagyjuk ki a földből, amekkora lesz a feltöltés magassága. Így a 100 cm. oltárlap-magasság feltöltés után is megmarad.

Hogy oltárunk az eső ellen is védve legyen, olyan védőátort készítünk föléje, mely nemcsak az oltárlapot védi, hanem azon hely fölé is kiterjed, ahol a pap áll menetközben. E védőátort vázát 4 drb. tartórúd és az ezeket összekötő rudak alkotják. A két hátulsó tartórúdat a már leeresztett oltárlap két tulsó csücskénél ássuk le: magasságuk 180—200 cm., másik kettőt pedig a lap két innesső csücskénél 70 cm.-rel előbbre. Ezt az alaprajzon is látjuk. A két innesső tartórúd magassága 200—220 cm. A leásott tartórúdat a tetejükön és az oldaluk 2—3 helyén vékonyabb rudakkal kötjük össze, a váz tetejére azután ponyvát erősítünk. 20-szor 30 cm. méretű keresztet szegeljünk a két innesső tartórúdat összekötő homlokrudra, majd a váz külső és belső oldalát, valamint a tetejét is sűrű-lombos gallyakkal körülütdeljük. A kis keresztet tölgy v. cser-koszorúval vesszük körül. Ezen dísz-

tés a vázat teljesen eltüntetni s megadja az oltár szépségét. Legtovább tartja frissességét a gyertyánlomb, de időnkint ezt is fel kell ujtanunk frissen vágott ágak betüzdélésével. Lehetőség szerint virággal is díszítsük.

Kis emelvényt építünk még az oltár elé. Vékony karócskákat verünk le a két elülső tartórúd között egymástól 10 cm.-re, magasságuk 15 cm. Ezeket aztán sima vesszőkkel szépen körülfontjuk, tetejükre pedig egy hosszú, egyenes, laposra faragott ágat szegeljünk rá. Megtöltjük a bekerített részt földdel s ezt simára, vízszintesen ledörgöljük. Hogy az oltárlap két elülső lába az oltárterítő alól ki ne látszódjék, lombbal fontjuk körül őket.

Szépen feldíszített oltár áhitatra hangolja lelkünket s kedves tábori emlékeink között sokáig megmarad. Mi pedig mindig szeretettel gondolunk rá vissza, hol oly közel éreztük magunkat a jó Istenhez.

Kalász Mihály s. tiszt
213. sz. Koháry cs. cs., Eger.

K Ö N Y V E K.

Februárius közepén jelenik meg a „Cserkészkönyv“ II. kiadása

A múlt év szept. 7-én megjelent Temesi: Cserkészkönyv karácsonyra teljesen elfogyott. Minthogy a szakadatlan érdeklődés bizonyítja, hogy a csapatok nem nélkülözhetik a kiképzésnél a könyvet, megejtettük a javításokat és nyomdába adtuk a II. kiadást. Azok, akik már megrendelték a pénz beküldésével, szíveskedjenek türelemmel lenni és az első példányokból febr. második felében legelsőeknek kapják meg. Ezért ne sürgessék a kiadóhivatalt, amely a rendelést pontosan nyilvántartja, de most egyetlen példány felett sem rendelkezik.

Az új kiadásban a könyv beosztása, gerince megmarad, mégis számos szövegbeli változtatás lesz benne. Közli a kiképzés összes pontjait is, nemcsak a III. és II. oszt. próbákat, hoz néhány játékot és új rajzot. Ára változatlanul 20.000 korona marad.

A sokfelől nyilvánított kívánság szerint azonban ennél a kiadásnál néhány finom papirosra nyomott és néhány kötött példányt is forgalomba hozunk. Eszerint a Cserkészkönyv második kiadása megrendelhető már most a következő feltételekkel:

Nyomó papirosra, füzve	20 000 K
Finom papirosra, füzve	25.000 K
Nyomó papirosra, kötve	30.000 K
Finom papirosra, kötve	35.000 K

A kötés egész vászon, a fedélen és a behajtáson aranyozott címzéssel. Kötött példányt csak korlátozott számban nyomtatunk. Reméljük, hogy ezt a javított kiadást csapataink éppolyan szeretettel fogadják, mint az elsőt. A füzött, finom papirosú nyomás azok számára készült, akik könyvtáruk számára maguk akarják díszesen bekötöni.

„A Falu“. A Faluszövetség lapjának VII. évfolyama a januáriusi 80 oldalas első számmal nyílt meg. Színnyomásos címlapja kedvesen hat és tartalma minden sorral a falu művelődését szolgálja. A közép gazdaságról, a juhtenyésztésről, a békési árvízről és sok szakkérdésről szóló cikkel és képen kívül notafát, híreket és szépirodalmi részt is közöl.

Verbőczy Diákélet. A bpesti I. ker. Verbőczy reál gimnázium ifjusági körének és 7. sz. cserkészcsapatának lapja 16 nyomtatott oldal. Negyedik száma az intézet és a cserkészcsapat karácsony hónapi történetét, ezévi munkakezdetét beszéli el és Györgyi György rajzoló művész humoros rajzaival ékes. A csapat készül a febr. 12-én a budai Vigadóban rendezendő estélyére.

Öreg Hetes. Zöldfedeles, csinosan irt, 16 oldalas füzetet kaptunk: a 7. sz. Verbőczy RG Erős Gusztáv csapat öregrajának újságja. A Márkus Miklós dr. psága alatt álló raj kedves összetartása, komoly életrekészülése sugárzik minden sorából. A bő képanyag Stichleutner Károly érdeme.

Zászlónk. Két cserkésztest: Sik Sándor főszerkesztésében és Radványi Kálmán szerkesztésében jelenik meg havonta. A jan.-i száma a Szent Imre Kollegium 20 éves jubileumáról, a vonzóerőről, a hőmerről hoz közleményeket, Hajótörés címen tengeri drámát, Egy amoeba ábrándozása a halhatatlanságról címen biológiai csevegést közöl. A Fekete hercegről szóló regény, Upman cikk, rádió, bélyeg, sakk és Fakadó rügyek egészítik ki a bőven illusztrált tartalmat.

Magyar Népművelő. III. évfolyamának első száma jelent meg jan. 15-én. A cserkészeket annyiban érdeklí, hogy a falu-helyen lakó cserkészek, akik szívesen segítenek a népművelési tanfolyamok, előadás-sorozatokat, analfabéta és felnőttoztatás körül, itt utmutatást, mintaelőadásokat, segítséget kaphatnak. Címe: Bp. Vármegyeháza.

Levente. Az Országos Testnevelési Tanács által (V. Báthory-u. 12.) kiadott lapfelelős szerkesztője Berti László, a világhírű vivő. V. évf. I. száma 2 íven jelent meg januárban. Érdekes jelentést hoz az első leventetáborozásról, amelyet a székesfőváros testnevelési bizottsága 290 tanoncleventével rendezett a Balaton mellett. Utal rá, hogy ezzel a cserkészektől tört tiszta csapaton kívánnak jáni. Cserkészrovata az életmentési érem kitüntetettjeit méltatja.

Egy cserkészcsapat élete. Dr. Szunyogh Xav. Ferenc parancsnok ily címen összeállította csapatának, az 53. Jurisich csapatnak változatos történetét egy 4 íves füzetében. A füzet bizonyára erős pillére lesz a csapat nemes tradícióinak.

— Te is segíts rendezni a Nemzeti Nagytábor! Hogyan? Olvasd el a propaganda bizottság mai pályázatát és felhívását. — És aképen cselekedjél!

„Mi a vége“ pályázatunk eredménye.

Dugó János helyzetét lényegében a következők ítelték meg helyesen: Biró László 31. Kossuth, Czeiner Géza 2. BKG., Degre Alajos 2. BKG., Irházy Ambrus 216, Kovács Jenő 172, Magyar Sándor 16, Markó Mihály 261, Németh György 4, Peiniger Károly 32, Polgár Emil 128. cs. cs.

Díjat nyertek:

I. díj: Czeiner Géza 2. BKG.

II. díj: Németh György 4. BKG.

III. díj: Degre Alajos 2. BKG.

A pályanyertes megfajtás:

Csütörtök reggel 6 óra. A nap süt. Felnyitom szemem, de óh, jaj! — minden tagom olyan, mintha kerékbe törték volna. Hát még a gyomrom! János söpör az ablak alatt és panaszkodik. Nem tudott aludni, mert a Kávétéhen — hogy-hogyanem — felfuvódott s fejével egész éjszaka verte a falat. Később meg a disznótorról hazamenők baktattak el hangos szóval a ház mellett. Csak azt nem tudta megérteni, mitől fuvódott fel a tehén, mikor ő nem adott neki lucernát?

Indokolás. Kedves Jani!

A katekizmusban ugyan az van, hinni annyit tesz, mint igaznak tartani azt, amit más mond, még pedig azért, mert ő mondja. Tenéked meg hogyan hinnék, pajtás. Kivált, ha írásban is adod. Csak az a baj, hogy a cserkészek jó megfigyelőnek és okosan gondolkodónak kell lennie.

Na, ne tagadd, egész nap a mezőn hancuztál, hajkurásztad a teheneket, még a lucernába is belekergetted, azért nem mertél szólni a Jánosnak a te nagy bátor-ságodtól.

Este hazamenve, fáradtan, apa, anya távollétében a félsz a szokatlan, elhagyott hegyek közt, hozzád férközött; a kisaszszony sem született Oroszlánszívű Richárdnak. Ezeknek a tetejébe a jó turós csusza, illetve zsíros tepertővel, megtette a hatását. És azok a rettenetes zörejek! A közele istállóból behallatszott a nyitott ablakon a tehének egyhangú topogása a hidlácson, a láncok zörgése... a disznótorból a fejlekek hazamenők tüszentése... rémes is lehetett az nagyon. A szegény gyomor valójában tiltakozott a belé fémertett csusza ellen. Talán még egyéb is zavarhatta éjjeli álmidat.

De ha a vége jó, akkor minden jó. Abban pedig, hogy te vagy a híres „Kakuk“ úrs reményteljes segédőrsvezetőjéltje, képezhetem, hogy jó véget ért a vészes kaland.

A legközelebbi viszontlátásig ölel

Czeiner Géza.

A 184. „Csaba“ cserkészek és a bécsi árviz. Abban a nagy katasztrófában, amely karácsonykor zúdult árviz alakjában Békésmegyére, a cserkészek is igyekeztek a bécsi részükét a segítőmunkából. A 184. „Csaba“ cserkészek minden nap (ünnepnapokon is) állandó szolgálatot tartottak a városban, hogy minden percben készek legyenek a segítségre. Munkájukat csak a hóvesztés vették igénybe a menekültek megmentése és a részükre begyűlt adományok szállítása körül.

KRÓNIKA

Külföldiek a Nemzeti Nagytáborban.

Alighogy a nagytábori tanács elhatározta, hogy Nemzeti Nagytáborunk az újpesti népszínter lesz és hogy arra külföldi cserkészevendégeket is meghívunk, kiment az értesítés és meghívás a külföldi szövetségekhez, hogy tagjaikat a táborban szívesen látjuk. Ma örömmel állapíthatjuk meg, hogy ezen meghívásunkra elsősorban a világszerte Főcserkésze felelt és közölte, hogy hívásunknak legnagyobb örömmel tesz eleget és délafrikai utazása előtt hozzánk is el látogat.

Mindjobban kezd kidomborodni az, hogy táborunkban nagyobb számú külföldi cserkészt fogunk vendégül látni. Eddig már az Angol Cserkészsövetség és a török közoktatási miniszterium közölték biztosan részvételiüket, azonban osztrák, olasz, lengyel, svájci és német cserkészek is jelentkeztek. Természetesen ezen meghívással együtt jár az is, hogy a meghívottaknak az itt tartózkodását kellemessé tegyük. Ennek viszont előfeltétele az, hogy lehetőleg nagy számmal álljanak rendelkezésre idegen nyelveket beszélő vezetők, akik a kalauzolási fáradságos, de háládatos szerepét ellátják.

Ezért felkérem mindazokat a cserkészeket, öregcserkészeket, vezetőket, akik magukban erre készségeket érznek, hogy pontos címüket, személyi adataikkal ellátott jelentkezésüket a parancsnok aláírásával ellátva a külügyi hivatalhoz mielőbb küldjék be. Megjegyzendő az a nyelv is, melyet az illető beszél. Akik már hasonló szolgálaton már részt vettek, jelentkezzenek ismét. Jelentkezési határidő márc. 1-ig. Megjegyzendő, hogy a külföldiek csak jul. 15. és 23. között lesznek nálunk, továbbá, hogy a jelentkezők részére később megállapítandó időben rövid kiképzési tanfolyamot (2–3 óra) fogunk tartani.

Külügyi Hivatal.

Ezermester-estély. Február 14-én este 6 órai kezdettel tartják meg a 13. sz. államgépgyári Ezermesterek hagyományos előadásukat, melyeknek a múltban oly szép sikerük volt.

A műsorban több szindarab, jelenet, zenekari nyitány, szavatelok szerepelnek, melyek legnagyobb részét ismét a csapat cserkészeinek munkái. Ezenkívül tábori beszámoló, humoros vetített képsorozat és az énekkar irredenta dalai egészítik ki a műsort, melyben ismét fellép a közönség kedvelt, mókás Rebije is.

Az előadásról csupán annyit még, hogy máris nagy érdeklődés nyilvánult meg irányban bizonyosságul a csapatot kísérő szeretetnek.

Budapest, 315. sz. „Luther Márton“ csapat. Jan. 3-án tartották első cserkésze-avatató és csapatavatató ünnepélyüket. A Szövetség részéről Faragó Ede bátyánk jelent meg és az ő kedves stílusán lelkesítő szavakkal figyelmeztette a fiukat, hogy a fogadalmukhoz kitartóan maradjanak hűek. Majd ő vette ki a fiuk fogadalmát is.

Itt köszönjük meg a megjelent testvércsapatoknak, hogy ezáltal kifejezésre juttatták, hogy van még öröm egy újabb cserkészcsoport munkájának kiindulásakor. Mi nem akarunk és nem leszünk mások, mint hazájukat szeretők s hazájukért igazán élni akaró cserkészek.

Pótlás a IX. kerületi nap beszámoló-jához. Lásd M. Cs. 1925. 13–14. szám. Az énekverseny első díja vándordíj volt (hímzett selyem örsi zászló).

190. Egyetértés Kramer Gyula parnokkal 19 cserkész július 12–25-ig állótáborban Kőszeg mellett Hétforrásnál. Megvendégtelték a vasutas árvaház 50 tagját. Egy más izben 21 óráig osztrák cserkészeket láttak vendégül. Július 26–30. mozgótábor Bakony-Szt.-György — Suhavölgy — Zirc — Veszprém — Alsóörs.

952. Baross Gábor. Gábry Bertalan parnokkal 20 cserkész július 10–29. Szamosujlakon a 189. Bethlennel együtt táborozott.

244. Gróf Tisza István Pósalaky László parnok 23 cserkészzel 1925. július 22–29-ig Hámornál táborozott. Utána 1925. július 29-től augusztus hó 10-ig mozgótábor: Szin — Aggtelek — Frizs — Vadna — Özd — Belpátfalva — Eger — Parad.

Kedves „Magyar Cserkész“! Megkésve bár, de elkezdünk mi is hírt adni magunkról és csendes kezdő munkánkról.

A budapesti bencés realgimnázium 1925. nov. 11-én igazolt 314. sz. legfiatalabb bencés cserkészcsoportjának első 21 ujonca dec. 8-án tette le a fogadalmat, mely szépen sikerült ünnepség és szindarab keretében történt meg.

Azóta a csapat létszáma örvendetesen megsaporodott a jan. 13-án felvett 24 jelölttel. Kis „Otthon“-unkat is felavattuk már, ahol megindult a komoly cserkészmunka! Ezuttal először üdvözöljük meleg szívvel a „Magyar Cserkész“ legjobb barátunkat! Cserkész üdvözlettel

Vlasics Róbert bencés tanár, a 314. „Czuczor Gergely“ cs. cs. parnok

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

R. D., Pallag. „Ünnepi lakoma“ és „A cs. otthont kap“-jön. — **A cserkész próbái.** Azt kéred, hogy rövid, de „velős“ mondatban írjuk meg verseid hibáit. Legyen: „ezek nem versek“, ime a „velős“ mondat. Aki verselni akar, annak jól kell tudnia magyarul, annak a nyelv belső zenéjét, a nyelv lelkét ismernie kell. Te még össze-tesztetted a bereget berekkel, a káromlást a fájdalommal, mel-et irsz mell helyett és a tehetetlen haragban azzal fenyegetsz: majd lesz! Pajtás, ennél többet ér, ha előveszed valamelyik cserkészkönyvet és figyelmesen elolvasod. — **U. F. Szombat-hely.** Kőszeg alatt az anyai, hogy tul rajta a környéken, függetlenül a magasságtól. — Az ugrásról szóló kifejezés tréfás és hibás. — **Krebsz József 152.** Szittyá. A hazafiúi fájdalom őszinte kifejezése, most azonban már idejét multa.

TARTALOM: Zsembery Gyula dr.: A Nemzeti Nagytábor helye. — Nosztopy A. Tihamér: Két veréb (vers). — Kardoss Béla: Hajnali harsona. — Pelikán Pál Féleróvel, teljes gözzel a nemzeti nagytábor színhelyén. — (20) A cserkész híven teljesíti kötelességét. — Buják, Hollókő. — Zsembery Gyula dr.: A M. Cs. Sz. II. síversenye. — Munkában a Nemzeti Nagytábor propagandabizottsága. — Rádió. — Révész Erich: Téli utakon (vers). — Dr. Bik: Kozma a táborban. — Miért van Sziámnak csak egy agyara? — Riszdorfer Dénes: Ünnepi lakoma (vers). — Kalász Mihály: Oltárépítés. — Könyvek. — Pályázat. — Krónika. — Szerk. üz.

Felelős szerkesztő és kiadó:
TEMESI GYÖZŐ

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség Kiadó-
vállalata.

ELŐFIZETÉS:

Negyedévre 30.000 K Félévre 55.000 K
Egész évre 100.000 K Egyes szám 5000 K
Postacsekkszámla: 31.428. Tel.: J. 94—79

Szerkesztőség: I. Maros utca 17. III. 2.
Kiadóhivatal: IV. Váci utca 62. fszt. 6.
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Nyomta Fráter és Társa könyvnyomdája,
Budapest, Akácfa u. 13. Telefon: J. 106—20

Ezermester előadás
február 14-én (vasárnap).

Elő magyar hangszergyár:

Stowasser

cse. készek szállítója
Budapest,
II, Lánchíd-u. 5.

HANGSZEREK a) ismert
legjobb gyártmányok.

HURQK legjobb minőség.

JAVÍTÁSOK: Bármely
hangszer szakszerű elkészítése.

Kerékpárok!

Állandó nagy raktár

The Royal Elkam
kerékpárokban

Albrecht Testvérek

Budapest, VIII. Német-utca 45

Részletfizetésre is!!!

A „Magyar Cserkész“ Könyve.

Kérjük az összeget pontosan kiszámítva és 10% portó-
költséget hozzáadva előre beküldeni.

3. <i>Sztrilich-Mócsy</i> : Cserkészsegítség-nyújtás kiskatéja (IV. k.) 6.000	69. <i>Haranghy</i> : A modern cserkész-tábor (bohózat 1 felv.) 3000
4. Kiképzési szabályzat (IV. k.) 3000	70. <i>Kuna Jenő</i> : Cserkésznapló 4000
7—8. <i>Dr. Fodor</i> : Magyarország földr. 5000	71—72. <i>Kosztler Atya</i> : Csillagsz. fiuk 2000
9—13. <i>Major</i> : Őrsvezetők könyve 10000	73—74. <i>Skorka</i> : Kék ég alatt (versek) 10000
24—25. <i>Lingauer—Noszlopy</i> : Cserkészszínpad 5000	75. <i>Kosztler Atya</i> : Marciék 3 kívánsága 2000
30. A Mi Törvényünk (törv. magy.) 3000	76—78. <i>Temesi</i> : Cserkészkönyv 20000
31—33. <i>Sztrilich—Mócsy</i> : Tábori munkák (II. k.) 7000	79—80. Cserkésznaplár 1626. 12000
34—35. <i>Spilenberg</i> : A magyar cser- kés dalóskönyve (II. k.) 7000	<i>Bódy</i> : Magyar zászló, cimere stb. 12000
36. <i>Csőrgye—Szilády</i> : Term. ism. I. 17000	<i>P. Olasz Péter</i> : Ezermester 7000
38. <i>Mócsy—Jaschik</i> : Cserhészfizika és kémia (II. k.) 4000	<i>Dr. Farkas Gyula</i> : Táborútúzen 14000
39. <i>Kiss</i> : Táborozás (II. k.) 2000	<i>Radványi K.</i> : Napsugár leventék 14000
40—42. <i>Szöllősy</i> : Lovagiasság 12000	<i>Buczko</i> : Törvénytáborozás 14000
47. <i>Erczbrucker</i> : Erdő mellett nem jó lakni (cserk. vigj. 1 felv.) 2000	Budapest és környéke 1000
48—51. <i>Dr. Farkas Gy.</i> : Hadak útján 10000	Öregcserkész szabályzat 2000
52. Ruházati szabályzat (II. k.) 1000	Táviró műszerismeret és kapcsolóstan 6000
53. Kiscserkész szabályzat 1000	Kopenhágai Jamboree 1924. 30000
54—56. A magyar cserkész játékkönyve 10000	<i>Sik</i> : Magyar Cserkészvezetők könyve 40000
57. Különpróba szabályzat 2000	<i>Molnár</i> : A magyar öregcserkész munka gyakorlati megoldása 10000
58. <i>Borsiczky</i> : Csósz 4000	Cserkészinduló kotta (4 szölamra) 1000
59—61. <i>Öveges</i> : Időjósítás és időhat. 12000	
62. <i>Haranghy</i> : A két arabus (vigj.) 2000	
63. Cserkészjelv. és ismertetőjelek ... 1000	
64—67. <i>Kosztler Atya</i> : A cserkés- tábor színpada 7000	
68. Lassózás és sielés 4000	

<i>Levelezőlapok:</i>	
4-féle 2—2 színben 500 kor. (1000 darabnál 20% engedmény).	
Mi törvényünk (levelezőlap) 200	
Műlap kicsi (cserkészplakát) 1000	
Ugyanaz nagy 2000	
Baden-Powell arcképe 2000	
Baden-Powelné „ 2000	
Magyar Cserkész hiányos évfolyamai egyes számok 1000	

Kaphatók és megrendelhetők a Magyar Cserkész kiadóhivatalában, Bpest, IV. Váci-u. 62, fszt 6

**RADIO-BORU-RA
RADIO-DERÜ**

**PIMPEL ALAJÓŠ UR TAPASZTALATAI A RADIO KÖRÜL
MULATSÁGOS ÉS TANULSÁGOS TÖRTÉNET 6 KÉPBN
RADIOAMATÖRÖK RÉSZÉRE.
RADIOAMATÖRÖK ÉS KERESKEDŐK RÉSZÉRE INGYEN ÉS BÉRMENTVE KÜLDI:
PHILIPS RADIO HOLLAND**

**IRODA: VELEZ REZŠÖ BUDAPEST
V. SZABADSÁG-TÉR 17. (TÖZSDEÉ PÜLET)**

MCSSZ

09/282/ 1/4